

Čeladenský zpravodaj

listopad 2020

Školky stále jedou „NA PLNÝ PLYN“

Přinášíme reportáže
z koronavirového života
našich mateřských škol
a rozhovor s ředitelkou
MŠ Čeladenská beruška
Janou Bartošovou

3 Výsledky voleb

Výsledky hlasování v Čeladné a jednotlivých obvodech včetně volební účasti

3 Potravinová sbírka

V listopadu opět na OÚ i v kostele sv. J. Nepomuckého, výtěžek rozdělí Charita

25-27 Nový seriál

Příběhy z Beskyd střídá seriál Petra Anderle o znamenitých lékařích

VZPOMÍNKY LETOS JEN KOMORNÍ

Pavol Lukša

Vážení spoluobčané,

hned v úvodu mi dovoluji poděkovat za hlasy, které jste mi dali v letošních senátních volbách, a i když to nevyšlo, nebylo jich zas tak málo. Navíc pro mne jsou tyto vaše hlasy nejen hlasy senátními, ale také hlasy oceňující práci pro naši obec. A toho si také patřičně považuji a vážím.

Říjen nám sice zahrozil první sněhovou pokrývkou na vrcholcích hor, aby nás nakonec za ten deštivý úvod obdařil skvělými dny babího léta. A věřím, že ani listopad nás ještě nedonutí nazouvat na nohy válenky.

OMEZENÍ PROVOZU OBEČNÍHO ÚŘADU

Svým usnesením č. 957 ze dne 30. září 2020 vláda ČR v souladu s čl. 5 a 6 ústavního zákona č. 110/1998 Sb., o bezpečnosti České republiky, vyhlásila z důvodu ohrožení zdraví v souvislosti s prokázáním výskytu koronaviru (označovaným jako SARS CoV-2) na území České republiky NOUZOVÝ STAV, a to od 00.00 hodin dne 5. října 2020 na dobu 30 dnů.

Spolu s dalšími nařízeními pak i obec musejí omezit své úřední hodiny na dva dny v týdnu po 5 hodinách, tedy v pondělí od 8:00 do 11:00 a od 15:00 do 17:00 a ve středu od 12:00 do 17:00, tak aby si mohli nutné věci vyřídit i ti z vás, kteří dojíždějí zpět do svých domovů v odpoledních hodinách. V úterý, čtvrtek a pátek je sice obecní úřad pro veřejnost uzavřen, ale telefonicky či e-mailem si návštěvu můžete domluvit. Nicméně si Vás dovoluji požádat, abyste i tyto návštěvy omezili na minimum.

Samozřejmě určitě sami aktuální dění sledujete, tedy víte, že se situace vyvíjí jinak, než bychom si všichni, vládu nevyjímaje, přáli. Musíme být trpěliví, ale to neznamená hloupí. Jak je lehké se trefovat do těch, na které se dnes nejvíce svítí, toho jsme svědky každídký boží den, ať si zapnete televizi, internet či přečtete noviny. Jen přijít s nabídkou jasných, srozumitelných a účinných řešení, toho se nikde dočísti nelze. Voláme po pokoře jiných, na tu svoji však vždy zapomeneme. Takže nestrašme se, ale také nebudme hloupí, protože jsme dostali do vínku neskutečný dar – vlastní názor a rozum, takže jej zejména v této době využívejte, jak nejvíce můžete.

Vážení spoluobčané,

vím, že jste mnozí doslova závislí na našem Senior taxi, ale nebude-li zbylí, bude jeho provoz dočasně přerušen. V tom případě se o tom zcela

určitě dozvíte z úřední desky obecního úřadu, ale také od pana Běčáka – řidiče tohoto taxi. Také o jeho zdraví by nám všem také mělo jít především.

DALŠÍ OPRAVY NAŠICH SILNIC

Obec v říjnu provedla rekonstrukci silnice vedoucí kolem dětského domova, částečně opravu komunikace okolo poleší a dokončila finálním povrchem úpravu silničního tělesa k Památníku Josefa Kaluse.

Obec také v minulých dnech provedla opravu místní komunikace vedoucí k nádraží, a to sama, aby tak předešla vzniku dalších škod na majetku třetích osob (např. občanů obce Čeladná, kteří musí tuto komunikaci denně využívat pro příjezd ke svým nemovitostem v jejím okolí). Nemohli jsme si dovolit před nastávající zimou čekat na to, zda ji někdo opraví, ani riskovat kvalitou těchto oprav. V souvislosti s touto opravou byly nainstalovány také závory na obecní pozemky, které mají za cíl ochránit obecní majetek před nepovolenými sjezdy a výjezdy na opravěnou komunikaci.

PŘIPOMÍNKA REPUBLIKY I UŠIAKA

Koncem října – tedy přesně 28. října – jsme si připomněli Den vzniku samostatného československého státu. Vzhledem k nouzovému stavu se tyto oslavy nesly v poněkud komornějším duchu, než jsme byli z minulých let zvyklí.

Stejně komorně bude naše obec přistupovat i k 76. výročí hrdinné smrti partyzánského velitele Janka Ušiaka, který přešel po potlačení SNP na Moravu, kde v naší obci 3. 11. 1944 jeho mladý život vyhasl. Pietní vzpomínkou v úterý 3. listopadu ve 13:00 si na místním hřbitově připomeneme nejen jeho odvážný čin, ale i oběti z řad našich občanů, kteří zahynuli v souvislosti s těmito událostmi, abychom my mohli žít ve světě, kterému oni obětovali to nejceněnější, tedy své životy.

Významné dny si připomeneme i v měsíci listopadu.

1. listopadu si připomeneme SVÁTEK VŠECH SVATÝCH neboli slavnost všech svatých. V tento den si připomínáme všechny svaté, nikoli pouze ty, kteří byli oficiálně kanonizováni. Většina západních křesťanů i římskokatolická církev na něj navazuje 2. listopadem, na který připadá Památka zesnulých. Vzpomínáme na všechny naše blízké zesnulé, lidově řečeno – Dušičky. Dušičky jsou svátkem, kdy se římskokatolická církev modlí za své zemřelé. Tradičně navštěvujeme hřbitovy, pokládáme květiny a zapalujeme za naše „dušičky“ svíce. Letošní Dušičky ovšem budou méně o scházení se rodin, na jaké jsme byli zvyklí, neboť Covid nás o tyto vzácné chvíle ošidí. O to více pak můžeme doma, koneckonců i díky této pandemické situaci, přemýšlet

o konečnosti našeho života a vzpomínat na své předky.

11. listopadu si připomeneme MEZINÁRODNÍ DEN VÁLEČNÝCH VETERÁNŮ. Tento den se sice slavil již dříve po celém světě, ale v ČR byl uznán teprve roku 2001. Odkazuje nás k jedenáctému listopadu 1918, kdy byly ukončeny boje I. světové války podepsáním mírové smlouvy mezi Německem a Spojenci. Tento den nás má zároveň upozornit na život válečných veteránů, ale i na to, že bychom neměli zapomínat na ty, kteří nasazují své životy za uchování míru. Váleční veteráni jsou většinou na obou stranách barikády. Nikdo z těchto „obyčejných“ lidí si válku nepřál, ale přesto se jí musel účastnit.

17. listopadu oslavíme MEZINÁRODNÍ DEN STUDENTSTVA, památku na české studenty, kteří roku 1939 uspořádali demonstraci proti Němcům a dva studenti při ní byli zastřeleni. Poté, na Hitlerův pokyn, následovalo uzavření českých vysokých škol a studenty ve školách nahradily německé úřady. Studenty následně postupně pozatýkali a deportovali do koncentračních táborů. V naší novodobé historii si 17. listopadu připomínáme demonstraci studentů na Národní třídě, která v roce 1989 odstartovala Sametovou revoluci.

28. listopadu, tedy v sobotu v předvečer zahájení adventní doby, si Vás dovoluji společně pozvat vedení obce, kulturní komise a duchovní správce Mariusz Roszewski v 17:00 na náměstí na tradiční ROZSVÍCENÍ VÁNOČNÍHO STROMU. Jaké bude to letošní, rozhodne za nás zřejmě naše vláda. Pokud by se rozsvícení konat nemělo, budou plakáty zvoucí k rozsvícení vánočního stromu přelepeny samolepkou „akce zrušena“.

Vážení spoluobčané,

až zapálíte na hřbitovech svíce a tichým vzpomínáním na své blízké zemřelé jim vyjádříte poděkování za to, co pro Vás při své pozemské pouti vykonali, nezapomeňte prosím Vaše vzpomínání proložit i tichou motlitbou za ty, kteří dneska stojí v první linii boje s Covidem, tedy za lékaře, zdravotní sestry, zdravotnický personál, učitelky a učitele, příslušníky policie i armády, ale také za všechny prodavačky, pracovníky pošt, poštovní doručovatelky i pracovníky úřadů, zkrátka za všechny obětavé lidi, díky kterým se život v naší zemi nezastavil.

Všem Vám pak přeji to nejdůležitější, totiž abyste se ve zdraví do svých domovů z těchto dušičkových cest vrátili.

VÝSLEDKY VOLEB DO ZASTUPITELSTVA MSK A DO SENÁTU V ČELADNÉ

Zastupitelstvo Moravskoslezského kraje	Volební účast v Čeladné	okres I	okres II	okres III	okres IV	CELKEM
	Počet oprávněných voličů	1275	476	386	167	2304
	Počet vydaných obálek	602	236	201	78	1117
	Počet platných hlasů	582	224	190	75	1071
	Volební účast	47,22 %	49,58 %	52,07 %	46,71 %	48,48 %
	Hlasy pro politické strany a hnutí					
	ANO 2011	126	51	40	18	235
	KDU-ČSL	117	30	19	6	172
	ODS s podporou TOP 09	74	42	37	13	166
	Česká pirátská strana	52	32	28	11	130
	SPD	42	20	16	2	80
	Trikolóra	40	15	8	2	65
	ČSSD	30	6	5	10	51
	STAN, Zelení a Nezávislí	29	4	11	7	51
	KSČM	26	13	8	4	51
	Starostové pro kraj	15	4	5	0	24
	Moravská a slezská pirátská strana	2	0	4	0	6
	ANK 2020	5	3	4	0	12
	DS zelených - Za práva zvířat	5	0	4	0	9
	Volte pravý blok	1	1	1	1	4
	Pro krásný kraj	2	2	0	0	4
	Moravané	3	0	0	0	3
	Volba pro kraj	2	0	0	1	3
	DSSS	2	0	0	0	2
	Jednotní	1	1	0	0	2
	Rozumní	1	0	0	0	1

Senát - 1. kolo	Volební účast v Čeladné	okres I	okres II	okres III	okres IV	CELKEM
	Počet oprávněných voličů	1275	473	385	164	2297
	Počet vydaných obálek	601	232	200	76	1110
	Počet platných hlasů	590	224	195	73	1082
	Volební účast	47,14 %	49,26 %	51,95 %	46,35 %	48,32 %
	Hlasy pro kandidáty					
	Pavol Lukša	390	132	122	44	628
	RNDr. Helena Pešatová	95	34	37	14	180
	Ing. Jiří Carbol	54	5	9	3	70
	Bc. Radim Mamula	24	12	3	3	42
	Radomil Bodzsar	23	12	7	0	42
	Radim Bača	21	11	3	3	38
	Jaroslav Matýs	18	6	6	2	32
	Bc. Daniel Pawlas	11	6	3	4	24
	Karel Deutscher	8	4	1	0	13
	Karel Matýs	6	2	4	0	12

Senát - 2. kolo	Volební účast v Čeladné	okres I	okres II	okres III	okres IV	CELKEM
	Počet oprávněných voličů	1275	470	384	163	2292
	Počet vydaných obálek	200	88	67	27	382
	Počet platných hlasů	198	88	67	27	380
	Volební účast	15,69 %	18,72 %	17,45 %	16,56 %	16,67 %
	Hlasy pro kandidáty					
	RNDr. Helena Pešatová	124	55	47	25	251
	Ing. Jiří Carbol	74	33	20	2	129

Poděkování za pomoc s přípravou voleb

Za pomoc s přípravou letošních voleb děkujeme těmto občanům: Jaroslava Bilavčíková, Danuše Hrušešová, Jana Milatová, Josef Milata, Hana Pavlisková, Pavla Pavlisková, Marie Siudová, Irena Štefková, Zdeňka Španihelová, Zdenka Zegzulková a Tadeáš Zegzulka.

vedení obce

Listopad v Čeladné: POTRAVINOVÁ SBÍRKA

Tradiční potravinová sbírka pro potřebné letos proběhne jako obvykle, koronavirová omezení ji nijak nenařadí.

„Pomáhat potřebným je důležité v každé době a dnes je to možná ještě zásadnější, protože mnoho lidí, například samozhivitelů s dětmi, se ocitlo v nepříznivé ekonomické situaci,“ říkájí za pořadatele sbírky starosta Pavol Lukša a farář Mariusz Roszewski.

Darovat můžete veškeré trvanlivé potraviny, např.:

- konzervy všeho druhu,
- polévky (v sáčku, čínské),
- luštěniny, těstoviny, rýži,
- olej, mouku,
- sirupy, džemy, kompoty,
- cukr, krupičku,
- cukrovinky pro děti
- bezlepkové potraviny,
- a také drogerii.

KDY SBÍRKA PROBÍHÁ:
1. - 30. listopadu

KAM VĚCI NOSIT:

- obecní úřad (vestibul)
- kostel sv. J. Nepomuckého

O rozdělení potřebným se postará Charita Frenštát.

Alespoň třetinka říjnová

Očekávaná „stopka“ opět nastala

Seniorská stránka opět postrádá programový sloupek na měsíc listopad, důvod je zřejmý. Nedělám si iluze, nicméně kdyby přece jen zázračně došlo k uvolnění, tak zaimprovizujeme a dám všemi dostupnými prostředky vědět. Klubová ošatka se zatím postupně plní různými programy, tak snad je budeme moci v dohledné době realizovat.

Klubový říjen byl tedy pouze třetinový. Podařilo se uskutečnit alespoň dvě prima akce, ta výstava ale byla opravdu "o fous".

Před invazí do cukrárny hotelu Prosper

DEN SENIORŮ V CUKRÁRNĚ

První říjen coby Mezinárodní den seniorů jsme důstojně oslavili v cukrárně Hotelu Prosper. Byla to první historická cukrárenská akce, jinak končíme vždy v hospodě. Možná i proto byla účast docela hojná, cukrárnu jsme doslova okupovali a paní Magda se za pultem nezastavila. Při kávě a zákusku si bylo jako obvykle o čem povídat. Vydařenou akci ještě umocnila svou neohlášenou návštěvou naše milá básnička paní Dajana Zápalková a jako obvykle nepřišla s prázdnou ... Velké díky paní Magdě a všem přítomným za moc prima odpoledne.

SKVĚLÁ VÝSTAVA VE FRÝDECKÉM ZÁMKU

Týden poté jsme se vypravili do frýdeckého Muzea Beskyd na výstavu „4 generace Kmentů a Zoubků“, jež byla výborně koncipována a zvláště pak sochy Olbrama Zoubka jsou opravdu až fascinující. Vstup byl zdarma(!), ale bohužel se nemohlo fotit, takže nemohu doložit svá tvrzení. Posléze jsme poseděli v blízkém příjemném restaurantu Silesia a vrátili se domů. Následující den již byla dle nových opatření výstava uzavřena, takže opravdu „klika“.

CHVÁLY NENÍ NIKDY DOST...

V rozhovoru v minulém zpravodaji jsem chválil naši „pohádkovou babičku“ paní Milenu, jež se mi posléze ohradila, že té chvály bylo až příliš. Já myslím, že je (zvláště v současnosti) chválit potřeba, samozřejmě oprávněně. A proto ke chvále přidám další starší dorostenky Aničku

Trefilovou a Kristýnku Černou, i když tuším, že mě za to sjedou. Tato děvčata se bez nároku na cokoli v klubu široce angažují a jsou mi velkou oporou po celých téměř 11 let (nebudu zde konkretizovat jejich zásluhy, to by se sem nevešlo). Takže má velká

WWW.SENIORICELADNA.CZ

poklona a dík, moje milé dámy. Teď malé odlehčení: V září 2010 jsem je obě nachytil, jak se „zašívají“ při exkurzi do rožnovského skanzenu (viz foto).

Trochu v pozadí (to dělá záměrně) je skryta osoba Evičky Lapčíkové (ta mě za to sjede určitě, sorry, Evi, ale nemohu jinak). Přes všechny své starosti se v klubu angažuje vedle Kristy jako další cvičitelka, vzala si za své tradiční malování kraslic, v minulosti i zdobení perníčků a kdovíco ještě. Také má poklona a dík, má milá dámo.

A možná jste již zaregistrovali náš vycházkový „okruh Anny Trefilové“ a nově i „zkratku Kristy Černé“ v katastru obce, bohužel kartografové si dávají načas, takže na mapách to prozatím nenajdete.

Jinak mám v rezervě ještě další chvály, ty si ale nechám na příště.

PÁR SLOV ZÁVĚREM

Přeji Vám všem pokud možno bezvirové přežití těchto podivných nedobrych časů a pokud přece jen si k Vám vir najde cestu, tak ať nad ním zvítězíte. Stále platí: Budme opatrní a obezřetní, ale nepodléhejme strachu, ten je velký nepřítel naší imunity.

Petr Bernady

Příjemné posezení s kávou a zákuskem

Výprava milovníků umění před frýdeckým zámekem

Zašívající se účastnice zájezdu (září 2010)

Ženská pomsta v Beskydech

Další film s hvězdami se natáčel v Kunčicích i v Čeladné

Přesně 1. 6. 2020 na Den dětí padla poslední klapka „Ženské pomsty“ v kouzelném prostředí Beskyd, konkrétně v penzionu Jurášek v Kunčicích. Natáčelo se i v Prosper Golf Resortu v Čeladné.

Podle scénáře měl příběh tří podváděných kamarádek končit na prosluněné mořské pláži. „Za vše v podstatě může korona a nouzový stav. Jsme rádi, že jsme díky rozvolňování opatření mohli film dotočit a to správné místo najít právě u vás,“ říká producent Petr Šiška.

Z JURÁŠKA HOTEL KARMA

Poslední scény filmu se natáčely v Kunčicích pod Ondřejníkem. Filmový štáb našel zázemí v nádherném prostředí Penzionu Jurášek, který ve filmu najdete pod názvem Karma jako hotel našich hlavních hrdinek. Jurášek se tak stal díky profesionálnímu přístupu jeho skutečných majitelů nejen příjemným bydlíštěm filmařů, ale také skvělou filmovou kulisou. Závěrečná scéna filmu se natáčela na golfovém hřišti v Čeladné. „Tam jsme si to užili také se vším všudy. Od romantických scénérií při západu slunce až po pád Jany Paulové z koně a dobrodružnou jízdu na chirurgii,“ prozradila vedoucí produkce Marcela Hladká.

SCÉNÁŘ NAPSALA „PÍŠTALKA“

V Beskydech se sešly představitelky ženských hlavních rolí. Jedna z nich, Eva Vejmelková (legendární „Píšťalka“ z Básníků), která je zároveň spoluautorkou scénáře, bude na spolupráci ráda vzpomínat: „Všichni jsme si rozuměli lidsky i profesionálně. A navíc jsme byli v rukou vynikajícího štábu, který se o nás pečlivě staral. Moc bych si přála, aby do kina přišly ženy všech generací a podívaly se společně s námi na problém nevěry z humorného nadhledu, protože lepší než slaná pláč je sladká pomsta. A nepřiberete po ní...“ Její slova potvrdil také režisér filmu a její manžel Dušan Rapoš „Bylo to fajn. Celý štáb

v čele s mými skvělými kamarády producentem Petrem Šiškou a kameramanem Davidem Ployharem odvedl profesionální práci a do filmu o ženské solidaritě dal i něco navíc. Své srdce, talent a trpělivost. Také jsem měl tu čest dělat Ženskou pomstu s výbornými herci, které to bavilo, na place panovala pohoda a já bych rád, aby se tato pohoda přenesla taky do filmu a potěšila diváky. A to nejen ženy. Do kina zvu také pány, aby věděli, co všechno jsou schopné provést podváděné ženy svým nevěrným mužům, když spojí své síly...“

VEJMEĽKOVÁ, BOČANOVÁ, ETZLER I RYCHLÝ...

Kromě Evy uvidíte v hlavních hereckých rolích dvě krásné dámy a úžasné herecké osobnosti Mahulenu Bočanovou a Janu Paulovou a velice zdárně jim sekundující jejich filmové partnery Roberta Jaškówa, Miroslava Etzlera a Petra Rychlého. Pánové znají místo poslední klapky jen z vyprávění, ale i to, vzhledem k velké herecké představivosti, stačilo k tomu, aby toužili místo poznat osobně a také si užít jeho atmosféru

při práci. Takže až někdy uvidíte ve vaší obci nadšené filmaře, třeba to bude zrovna někdo z našeho týmu, který se bude na kouzelná místa v Beskydech určitě rád vracet.

PROMÍTÁNÍ PŘERUŠIL COVID

Film „Ženská pomsta“ je v kinech od 10. září a podařilo se mu rozesmát už několik tisícovek diváků. Pokud jste se ještě nestačili zajít podívat, určitě si po ukončení mimořádného stavu najdete na návštěvu kina čas. Třeba tam kromě našich hlavních hrdinů poznáte v malých epizodních rolích také někoho z vás.

red

Ředitelka mateřské školy Čeladenská беруška Jana Bartošová: Jak to je v Berušce s „volnomyšlenkářstvím“?

Rozhovor s ředitelkou MŠ Čeladenská беруška Janou Bartošovou nemohl začít jinak, než u koronaviru, přesto se přirozeně vrátil k hlavním otázkám posledních let v Čeladné: Jak to ve školce vlastně funguje? A je pravda, že tam děti „nic nemusí“?

STRASTI S COVIDEM

Mateřské školy jedou na podzim i v době koronaviru na rozdíl od základních škol non-stop. Jak to zvládáte?

Na začátku školního roku jsme si mysleli, že máme to nejhorší za sebou a budeme fungovat stejně jako dřív. Nečekali jsme, že COVID-19 zmizí, ale to, co se děje teď, je zkouška nás všech. Zvládáme to ze dne na den, protože doslova každý den přichází něco nového. Nejprve jsme omezili kroužky, teď jsme je na čas pozastavili. Plánované aktivity, divadlo, muzikoterapii, schůzku Ekotýmu, vše jsme zrušili a soustředíme se na to, abychom zachovali provoz, protože chápeme, že rodiče potřebují chodit do práce. Zároveň se snažíme nabídnout dětem pestrý program a užívat si každý den. Mám takové heslo, že nejhorší smrt je smrt z vydešení, ale příznám se, že už i mě smích přešel, obzvlášť když sleduju, kolik školek v okolí se zavřelo, protože se zaměstnanci nakazili koronavirem.

Jak se život školky proměnil?

To poznáte hned u dveří, na kterých je cedule, že nikdo, krom pedagogických pracovníků a dětí z MŠ, nesmí vstoupit bez zakrytí úst a nosu. Za dveřmi je dezinfekce, papírové ručníky v toaletách a omezení pohybu pro rodiče. Ti dříve chodili s dětmi do třídy, byli součástí mnoha aktivit a teď je to jen rychlá pusa dítěti a honem pryč. Ve třídách i na chodbě cítíte dezinfekci, která sice voní moc hezky, ale častěji než dříve. Hodně akcí jsme ani nezorganizovali a spoustu naplánovaných zrušili.

A co učitelky a další personál – nemáte problém s tím, že někdo musí po zavření škol nebo z jiného důvodu zůstat doma?

Zatím máme na ošetřovně jednu kolegyni, ale kdyby měly být základní školy zavřené déle, bude to problém. Až polovina personálu může zůstat doma jen kvůli svým dětem na prvním stupni. V současnosti se všechny s vlastními dětmi učíme po večerech a jsme statečné. Počítám i s tím, že bude někdo chybět, ale pokud to bude jen trochu možné, provoz udržíme. Já jsem trochu vyměkla, a ačkoliv nemusím, nosím roušku s nano-filtrem, protože mám obavy o své blízké.

A co vy osobně – jak proměnila koronavirová doba práci ředitelky?

Mám takové intimní večerní schůzky s e-mailem a datovou schránkou, do které v posledních dnech přichází informace, pokyny a nařízení, které je nutné řešit hned. Většina sice začíná slovy „pro mateřské školy se nic nemění“, ale když čtete dál, tak se třeba dozvíte, že je možné setkání maximálně 6 osob, a z hodiny na hodinu ruším akce mimo hlavní činnost školy. Kontroluji, jestli všichni dodržují to, co mají, což není o tom, že by byl někdo lajdák, ale už začíná být problém se v tom vyznat a vše si pamatovat. Rodičům píšu vzkazy s novými pokyny a vysvětluju, co a proč se mění, ruší. Taky se tetelím, když v obchodě objevím dezinfekci v akci a nakupuji ji do školky. Nedovolím si vypnout telefon nebo si nepřečíst zprávu, co kdyby někdo hlásil, že je COVID pozitivní...

Jak „řeší“ koronavirus děti? Mluvíte s nimi o tom? Jak reagují?

Už v květnu, po návratu z jarního uzavření školky, jsme se s dětmi věnovali tématu zdraví a teď v tom pokračujeme v rámci běžného života ve třídě. Ještě více dbáme na osobní hygienu a vysvětlujeme dětem, proč je to důležité. Děti přijaly tuhle situaci úplně v pohodě. Nikdo se neděsí, prostě to tu je. Jen když jsem si nasadila roušku, tak se mě děti ptaly, proč ji mám, jestli jsem nemocná. Řekla jsem jim svoje důvody, ony řekly „aha“ a dál to neřešily. Myslím si, že děti si mají užívat dětství a dostávat takové informace, které jsou schopny pobrat.

Zdá se, že tady s námi vir ještě nějakou dobu bude, což asi omezí i život školky, mám na mysli zrušení akcí s rodiči nebo výletů. Chystáte dětem místo těchto akcí nějaká jiná zpestření?

Snažím se naplánovat akce i mimo školu, třeba jsem domluvila divadelní představení v Divadle loutek v Ostravě na alternativní scéně, kde by byly děti jenom z naší školky, ale onemocněl inspicient a představení se zrušilo. Místo toho jsem objednala sférické kino přímo do školky. Pokud se situace zlepší, chceme ve spolupráci s rodiči připravit venkovní „pohádkový les“ se stanovišti v přírodě, něco jako lampiónový průvod se zábavou. Schůzku Ekotýmu připravujeme on-line formou a místo besídky s přítomností rodičů chystáme video, ale to je tajné (smích). Výletů se snad nebudeme muset vzdát, a kdyby ano, využijeme prostředí Čeladné, tady je toho k vidění dost a dost.

CO DĚTEM PŘINÁŠÍ EKOŠKOLA

Jak vlastně došlo k tomu, že se Čeladenská беруška zaměřuje na ekologická témata?

Tady je viník jasný, může za to bývalá paní ředitelka Natálie Toflová, ta nás do toho namočila. Začalo to tak, že jsme do tříd pořídili zvířecí mazlíčky a zavedli koutek pokusy a objevy, kde se vše točí kolem vědy a přírody. Od roku 2013 jsme se zapojili do tvorby metodiky a kritérií pro program Ekoškola pro mateřské školy a v Ekoškole už jsme zůstali. A taky se rozhlídněte kolem. Tak nádherné prostředí, které tady v Čeladné máme, by byl hřích nevyužít. Úcta k přírodě je jedna z věcí, kterou bych si přála, aby si děti ze školky odnesly.

Jak se ekologické zaměření projevuje na činnosti školky a dětí?

Odráží se to v prostředí, vzdělávání i výchově. Abych uvedla pár příkladů: Ve škole máme ve třídách i na chodbě koše na třídní odpad a mimo to sbíráme i olej a hliník. Máme službu pro děti

Slavnostní předání titulu Ekologická škola Moravskoslezského kraje v roce 2018-2019

„Ekoškolí pomocník“, který denně kontroluje, zda ve směsném koši nekončí něco, co by se dalo vytrídít. Taky sleduje, jestli nesvítíme zbytečně nebo neplýtváme vodou. To jsou návyky, které se budou dětem hodit celý život. Pereme, myjeme a čistíme k přírodě šetrnými prostředky českého výrobce. Všude máme perlátory na vodovodních bateriích, kterými regulujeme množství tekoucí vody, s dětmi jsme vyrobili spořiče do splachovacích nádob na toaletách. Sbíráme dešťovou vodu na vodní hrátky a zalévání záhonků, ve kterých s dětmi pěstujeme ovoce, zeleninu a bylinky. Zvířata, která máme, jsou od lidí, kteří už se o ně nechtěli nebo nemohli starat, takže nepodporujeme žádné množírny nebo obchodování se zvířaty. Díky zvířatům se děti učí, že mít takového mazlíčka stojí i práci a přináší odpovědnost. Umožňujeme tím kontakt se zvířaty i dětem, které je mít doma nemohou. Máme pestré zastoupení od hmyzu přes plazy, ryby, opeřence až po savce. To je záměr. Každý živočich má v přírodě svou roli, každý má rád něco jiného. Když dětem ukazujete, že se zvířat neštítíte, jsou v pohodě i ony. Klidně si vezmou do ruky pakobylku, se samozřejmě pozorují, jak had škrtí a polyká myšku. Možná jim je jí líto, ale my taky zabíjíme, abychom se najedli.

Má to v rámci Ekoškoly, do které jste se zapojili, nějaký systém?

V Ekoškolě jsou čtyři témata, kterými se zabýváme: Voda, Prostředí, Odpady a Jídlo. Každý rok si vybereme jedno téma, kterému se intenzivně věnujeme. Letos je to Jídlo. Děti potřebují vědět, že naložit si jídlo na talíř znamená odpovědnost. Co si naberu, to sním. Teď se ukazuje, jak je kvalitní strava důležitá. Školní jídelna ZŠ Čeladná je dle mého soudu nejluxusnější jídelna z širokého okolí a děti mají jedinečnou možnost jíst pestré vyváženou stravu. I tímto se v Ekoškolě zabýváme. Děti se učí nápodobou a výsledkem je, že když jsme po prázdninách vešli do našeho oblíbeného místa v lesíku u Čeladenky, kde asi

řádl nějaký nepořádek, bez váhání začaly sbírat odpadky. Chceme, aby si děti uvědomily, že i ony mohou ovlivnit prostředí, ve kterém žijí.

Co na to říkají rodiče – jak se do vašich aktivit a programů zapojují?

Někteří rodiče jsou součástí Ekotýmu, to je skupina lidí, která nám pomáhá program Ekoškola u nás ve škole realizovat. Teda až upřesním výraz „někteří“: Máme nevídaně početný Ekotým, jestli se nepletu, tak je v něm 16 rodičů, to bude asi republikový rekord. A co je obdivuhodné, tak jsou to členové aktivní. Spolu s dětmi zjišťují, jak na tom v daném tématu jsme, navrhuji, co bychom mohli zlepšit a hlavně přikládají ruku k dílu. A nejen oni. Ekologických aktivit se účastní většina rodičů ze školy. Po čtyři roky jsme s rodiči a dětmi vyraželi uklízet nějaký kousek Čeladné, vzali jsme si rukavice, pytle na odpadky a dvoukolák, který nikdy na tu hromadu nepořádku nestačil. Rodiče nám pomáhají i s údržbou školní zahrady, ušetřili jsme tím spoustu peněz za zahradnické práce a ještě jsme měli povedenou akci završenou opékáním buřtů.

Takže vládne oboustranná spokojenost...

Myslím, že ano, a v těch příkladech spolupráce bych mohla pokračovat. Jeden tatínek nám vyrobil svod na dešťovou vodu, další tatínek vybudoval králíkárnou, teda spíše je to zahradní domek. Rodiče nám postavili kompost a nosí nám i krmiwo pro zvířata.

Následující otázku si položila paní ředitelka sama: „A co na ten náš ekoterorismus rodiče říkají?“

Každý rok se jich ptám v anonymním dotazníku, jak naši environmentální činnost vnímají, a za celou dobu jsem nezaznamenala jediný negativní ohlas. Naopak jsou rádi, že děti takto vedeme. Karta se pomalu obrací a děti vychovávají rodiče. Jedna miminka říkala, že má strach hodit něco do koše, že ji dítě pečlivě kontroluje, jestli se to nedalo třídit. I za zvířata jsou rodiče rádi. Nemusí

je pořizovat domů (smích) a na prázdniny nebo víkend si mazlíčka půjčit.

V poslední době jste získali prestižní ocenění na celorepublikové i krajské úrovni. Co pro vás a zaměstnance školky znamenají?

No v poslední době... Co se týká Ekoškoly, v té jsme od roku 2013, mezinárodní titul Ekoškola jsme získali v roce 2015 a od té doby jsme titul v roce 2018 a i letos v roce 2020 obhájili. Ono totiž být Ekoškola není doživotní ocenění. Musíte jej v pravidelných cyklech obhajovat a kritéria jsou poměrně náročná. Musím se za celý Ekotým pochlubit, že jsme kritéria naplnili na neuvěřitelných 99,7 %. Za zpracování Plánu činností v tématu Odpady jsme vyhráli soutěž Měníme školu s IKEA. Předloni jsme získali referenční list v soutěži Ekologická škola Moravskoslezského kraje a loni jsme dokonce svou kategorii vyhráli. Je to pro nás na jednu stranu obrovská pocta a zadostiučinění za vynaloženou práci a na druhou stranu závazek. Když se jednou namlsáte úspěchem, nechce se vám ho vzdát. Bez iniciativy všech zaměstnanců by to nefungovalo, každý je důležitý.

Jak je to všechno přínosné pro děti?

Všechny tyhle úspěchy byly prospěšné i dětem. Nejprve tím, že byly součástí všech aktivit, a pak jsme v soutěžích získali peníze, za které jsme pořídili třeba digitální mikroskopy, zahradnické náčiní nebo pískoviště se zakrytím. Jsem přesvědčená, že nám tyto úspěchy pomáhají být úspěšní i ve vyhlášených projektech. Za jeden z Moravskoslezského kraje jsme pořídili vybavení pro venkovní učebnu. Máme v ní stoly, lavice, dílnu i blátivou kuchyni. V příštím roce využijeme dotaci z Ministerstva životního prostředí a zahrada ještě dovybavíme dalšími prvky. Chceme pořádně například pozorovací záhony, aby děti viděly, jak se rodí zelenina. Máme projekt na kvalitní prvky z akátového dřeva. Ono se dá nakoupit kde co, ale náročnější je to pak udržovat. Díky vybavení zahrady nemusíme s dětmi pracovat

ve třídách a vzdělávání přenášíme ven. Děláme s dětmi různé pokusy, pěstujeme, pozorujeme. Na jaře jsme ještě stihli akci s klubem seniorů, kteří s dětmi seli semínka, aby děti věděly, jakou to dá práci, než vypěstujete třeba rajče.

MÝTY O BERUŠCE

Mnozí občané Čeladné vnímají Berušku jako „volnomyšlenkářskou“ školku, kde děti „nic nemusí“. Co jim na to říkáte?

To jste narazil na mé oblíbené téma... Před pár lety bych vyletěla jako čert z krabičky, teď už se mi jenom zvýší tep. Někdy na tato tvrzení přitakám, protože mě nebaví vysvětlovat, že jsme úplně normální mateřská škola, která pracuje v naprostém souladu s Rámcovým vzdělávacím programem pro předškolní vzdělávání (RVP PV), který je závazný pro všechny školky v republice. Ale když mám tu možnost se vyjádřit, tak toho využiji a možná to pomůže konečně po deseti letech fungování naší školky zvrátit toto mínění o nás, které je opravdu mimo mísu. Tyto názory říkají lidé, kteří u nás nikdy dítě neměli, nikdy u nás nebyli, nikdy se nepodívali na naše webové stránky a nic o nás neví.

Jak je to tedy ve skutečnosti?

Pracujeme ve vzdělávacím programu Začít spolu, ten už od roku 2004 není alternativním programem a je v souladu s kurikulárními dokumenty (pozn. redakce: kurikulární = smysluplné uspořádání na sebe navazujících výchovných a vzdělávacích prvků, které by měly zdokonalit rozvoj člověka). To co nás odlišuje, jsou nástroje, kterými naplňujeme RVP PV. Například podle tohoto závazného dokumentu mají být organizační formy vyvážené, takže chvíli mají děti pracovat hromadně, chvíli skupinově, chvíli individuálně a my máme svou metodikou dáno, že aby mohly děti pracovat ve skupinkách, máme k tomu rozdělené prostředí na koutky, které mají konkrétní zaměření.

Zkuste jasně odpovědět na argument, že u vás děti „nic nemusí“...

Když máme řízenou činnost, musí se především samy rozhodnout - to je asi to „volnomyšlenkářství“ - kterou z nabízených činností si vyberou, dokončí, uklidí po sobě a ostatním vysvětlí, co a jak dělaly, to je taky v RVP PV. Na vše máme rituály a pravidla. Pravidla tvoříme s dětmi, ale není to proto, aby si děti dělaly, co chtějí, ale aby

rozuměly tomu, jaké chování od nich očekáváme. Spolupráce s rodinou, která je rovněž jedním z pilířů programu Začít spolu, je také přesně popsána v RVP PV. Vzhledem k tomu, že jsem lektorkou dalšího vzdělávání pedagogických pracovníků, tak věřte, že mám RVP PV opravdu hodně, ale hodně pod kůží, a nevím o ničem, co bychom dělali jinak, než máme.

Jestli se nepletu, tak na tyhle věci se dost zaměřují i kontroly.

Minulý rok jsme měli v MŠ pravidelnou inspekční činnost ČŠI a paní inspektorka byla z celého chodu školky nadšená a dala nás do příkladu dobré praxe. O tom, jak pracujeme, se píše i v odborných publikacích, a o kvalitě naší práce svědčí i to, že naši školku navštěvují učitelky napříč celou republikou a inspirují se u nás, jak s dětmi pracovat. Nevedu přesnou statistiku, ale odhaduju, že za posledních 5 let to bylo v rámci různých projektů, sdílení a následků přes 400 pedagogů. Ze zpětných vazeb těchto pedagogů vyplývá ocenění kvality práce s dětmi.

Ještě se o Berušce říká, že je to soukromá školka...

To je další mýtus, který beru tak trochu jako pochvalu. Ale je fakt, že někteří rodiče kvůli tomu nepřišli k zápisu, protože si myslí, že by neměli na školné. Netuší, že jsme státní škola zřizovaná obcí a školné je pětistovka měsíčně. A můj stručný argument na volnomyšlenkářskou školku, kde si děti dělají, co chtějí? Přijďte se podívat.

ŘEDITELKA Z VINOHRADU

Pocházíte z Čeladné?

Narodila jsem se a celý život žiju ve Frýdku-Místku, i když žádný z mých předků se tam nenarodil. Rodiče byli náplavy do Slezanu a na důchod se odstěhovali do Mutěnic, to je vinařská obec, rodiště mého otce. Čeladnou znám od patnácti, to jsem začala jezdit na vandry a na Podolánkách jsme častokrát přespávali pod celtou a vařili si na liháči (smích). Oblíbená túra v létě i v zimě byla na Čerták.

Jak se od té doby váš vztah k Čeladné změnil?

Z doby mých čundrů si pamatuju šedivou dědinu. Úplně něco jiného, než jak vypadá Čeladná dnes. Je vidět velký kus práce. Líbí se mi, že je stále zachovaný ráz podhorské obce. Možná jsem naivní,

ale mám dojem, že tady mají lidi k sobě blízko a drží spolu. Když se pořádají různé akce, tak bych řekla, že v přepočtu na počet obyvatel je návštěvnost mnohem vyšší než ve městech. A že je z čeho

vybírat. Moje srdcovka je krom Ladné Masopustní průvod. Už se těším na svou veledůležitou roli babky nalévačky...

Čím jste chtěla být jako malá holka? Naznačovalo něco, že budete právě ředitelkou ve školce?

Ředitelkou ani náhodou. To jsem nikdy nechtěla dělat (smích). Pamatuju si, že jsem vždycky chtěla být architektka, ale když jsem se nedávno podívala do kroniky ze základky, tak v 5. třídě jsem chtěla být dětská sestra v jeslích.

Tak to už není daleko od školky. Měla jste už jako holka vztah k přírodě a ekologii?

Jsem sice z města, ale protože babička s dědou měli pole, sad a vinohrad, skoro každý víkend jsme se sbalili a jeli makat. Pamatuju si na omluvenku, kterou mi rodiče napsali do žákovské. Bylo to něco ve smyslu „z důvodu krupobití se nemůže zúčastnit výuky“. Protože krupobití v září znamenalo okamžitě se pustit do vinobraní. Jsme tři sourozenci a o prázdninách nás rodiče rozdali. Brácha jezdil na soustředění kanoistiky, sestra byla v Zábřehu na Moravě, odkud pochází maminka, a já v Mutěnicích. Takže krom návštěv kostela a pohřbů jsem se pořád hrabala v zemi, se slepicemi si hrála na školu a pozorovala brouky. Možná tam to začalo. Doma jsme chovali přes odpor rodičů snad úplně všechno a zahrádka mi zůstala dodnes. Miluju Beskydy, a když můžu, vyrazím na kopec. V ředitelně máme na zdi velkou mapu, do které si píchám vlaječky na zdolané beskydské vrcholy. Beskydy jsou tak krásné a jedinečné, že by byla velká škoda nepoznat je celé na vlastní nohy. A taky mi není jedno, jak bude vypadat příroda v budoucnu. Každý může začít u sebe, velké změny začínají u těch malých.

Co jste vystudovala a jaký byl váš „profesní příběh“, než jste se stala ředitelkou Berušky?

Tak to vás asi pobavím. Každopádně všechno, co jsem dělala, jsem dělala ráda a všechno bylo k něčemu užitečné. Jsem vyučená prodavačka smíšeného zboží, tehdy to byl poměrně prestižní obor (směje se), a hned po učňáku jsem pokračovala maturitní nadstavbou oboru Vnitřní obchod, účetnictví. Pedagogiku jsem začala studovat mnohem později, to už jsem věděla, že chci pracovat ve školce.

Jak to vzniklo?

Prostě mě ukecala bývalá paní ředitelka Natálka Tořlová. Známe se od doby, kdy jsem u ní měla svou prvorozenou dceru ve třídě ve školce. Byla jsem velmi aktivní rodič, pořádala akce pro školku a byla v ní pečená vařená. Ačkoliv jsem první rok ve školce denně dávala výpověď se slovy, že tohle nedám, překonala jsem to a nikdy Natálce nebudu dost vděčná za to, že ve mně viděla potenciál, dala mi důvěru a mnohému mě naučila. A za to, že jsem ředitelka, vděčím panu starostovi, který mě vedením školky nejprve dočasně pověřil po náhlém odchodu mé předchůdkyně a po konkurzu do funkce jmenoval. Myslím, že jsme ani jeden z nás

nečekali, že to bude fungovat. To, na jaké úrovni jsme, je i velká zásluha obce. Nikdy se nestalo, že by nás nechali na holičkách, zajímají se o to, jak fungujeme, co potřebujeme, co si myslíme. Nejen, že se ptají, ale také jednají. My na oplátku šíříme dobré jméno obce prezentací školy a pevně věřím, že vychováváme odpovědné občany.

OD RÁNA DO VEČERA

Jak funuje rodina ředitelky mateřské školy?

Neumím si představit dělat tuhle práci bez zázemí rodiny. Starší dcera 8 let žije v Pardubicích, letos se vdala, a s tou mladší máme společné některé koníčky a trávíme spolu čas i zábavou. Muž mě často vítá po návratu z práce se skleničkou vína, černým čajem s bergamotem a otázkou: „Tak co ti dnes udělali?“ (smích) Moje odpověď? „To nechceš slyšet!“ Protože kdo nesedí na ředitelské židli ve škole, ten nepochopí. A rodina funguje asi tak, že nosím domů různé věci na opravu, od stavebnic přes odrážedla, občas něco po večerech vystřihujeme a hlavně když mám v ruce notebook, tak na mě nikdo nesmí promluvit. Mamka se mě ptá na perličky od dětí a říká, že co jsem ve školce, tak pořád jenom pracuji, a tatka mi dává dřevěné odřezky do dílny pro děti. Usilovně pracuji na tom, abych alespoň jeden den v týdnu nepracovala.

Teď k vaší práci. Co všechno máte na starost?

Většina obyčejných smrtelníků si to asi nedokáže představit...

Máte pravdu, asi nedovede. Znáte písničku Ten dělá to a ten zas tohle? Tak to je o ředitelkách mateřských škol. Takže to máme učitelku, psycholožku, uklízečku, plánovačku, právníčku, spisovatelku, reportérku, soudkyni, krizovou manažerku, projektovou manažerku, personalistku, zahradnici, údržbářku, doktorku, správkyni budovy, účetní, kadeřnici... Zní to šíleně, je to šílené a přesně ta pestrost mě na tom baví, i když bych se vůbec nebránila, kdybych se některých funkcí vzdala. Mám trochu úchylku na tabulky v Excelu, baví mě tvořit různé systémy a organizovat, mám ráda pravidla, řád a pořádek a to vše mi práci ředitelky usnadňuje. Je pro mě důležité mít zázemí i ve škole. Cítím to tak, že máme ve školce bezva kolektiv, navzájem se podporujeme a táhneme za jeden provaz. Kolegyně dělají svou práci srdcem. Setkáváme se i mimo školku, občas si spolu zajdeme na muzikál, do divadla nebo na bowling.

V kolik ráno přicházíte do práce? A co uděláte jako první?

Ono je v podstatě jedno, v kolik mi začíná směna u dětí, stejně chodím do školky před sedmou. Mrknu na nástěnku pro rodiče a pro zaměstnance, jestli není třeba něco doplnit nebo vyřešit. Vybalím tašky, protože já pořád něco někde tahám, a uvařím si velkou konvici bylinkového a zeleného čaje. Jednak proto, že se k tomu přes den už těžko dostanu, a taky vím, že když to nevypiju, nedodržím pitný režim. Pak jdu buď do třídy pracovat s dětmi, nebo do ředitelny, kde práce nikdy

nekončí. Občas je příchod zpestřený překvapením, protože přes noc se samovolně některé věci pokazí a je třeba to řešit (smích).

Během dne fungují třídy samostatně, co dělá v tu dobu ředitelka?

Samostatně? Myslíte, že ve třídách učí učitelky a ředitelka sedí v kanceláři? To funguje jinak. Počet hodin, které odpracuje ředitelka u dětí, se odvíjí od počtu tříd, a protože naše školka má 2 třídy, tak mám 20 hodin týdně přímé práce u dětí. Myslím hodiny šedesátiminutové. Takže jsem u dětí více hodin, než učitelka v 1. třídě ZŠ. Další 20 hodin týdně se můžu věnovat přípravě na výuku, ředitelování a všemu, co mám na starost. U dětí nekoukám na hodinky, že už mám padla, a moje kolegyně to mají podobně. Tohle prostě není práce u pásu. I proto se o učitelkách říká, že je to diagnóza...

Když přijde čas oběda – jíte to, co děti, nebo si nosíte vlastní jídlo? Mají učitelky šanci se najíst, když musí „krmit“ děti?

U oběda podporujeme v co největší míře samostatnost dětí. Samy si prostřou a za dohledu učitelky samy nabírají jídlo. Snažíme se, aby děti stolovaly jako kultivované bytosti, bavily se tiše, používaly příbor, snědly to, co si naběrou. Děti povzbuzujeme, ale určitě je nedokrmujeme. Jednak naučit děti jíst je v kompetenci rodičů a také nám RVP PV zakazuje nutit děti do jídla. Na stáži v Dánsku jsem se inspirovala a pořídila do třídy jídelní stůl i pro učitelky, abychom šly dětem příkladem, takže stolujeme společně s dětmi, i když moc u jídla neposedíme. A to moje jídlo – to se vám o mně něco doneslo? Kolegyně s vděčností odebírají jídlo ze školní jídelny, ale já to teď mám jinak. Nejím maso, takže si luxus školní jídelny užívám jen občas, vařím si doma a ve školce si jídlo ohřívám.

A odcházíte jako poslední, když už ve školce děti nejsou, nebo...?

Naše školnice Daniela se vždycky diví, když mě vidí odcházet před čtvrtou. Často si totiž užívám klidu a zůstávám ve školce do večera, kdy mě nikdo neruší a můžu v klidu pracovat. Někdy to zabalím dříve a pracuji z domu.

Máte školku i doma? Večery, víkendy....

Občas si říkám, jaké by to asi bylo dělat třeba ve fabrice. Skončit v práci a s čistou hlavou prožít zbytek dne. Neznám ředitelku, která by to tak měla. Možná děláme něco špatně, možná to jinak nejde. Klasicky jsem ve střehu v neděli večer, to totiž nejčastěji volají kolegyně, že onemocněly nebo že onemocněly jejich děti a musím řešit, kdo bude místo nich pracovat. Pak jsou papíry, které raději dělám doma, protože vím, že potřebuju klid a čas. Musím myslet na měsíce dopředu. Od konce května se připravuji na nový školní rok a právě teď řeším předvánoční čas a rozpočet na příští rok. Snažím se alespoň v neděli nepracovat a naplno se věnovat rodině.

Vladislav Sobol

Na mapě v ředitelně si Jana Bartošová označuje zdolané beskycké vrcholy

ČESKÁ ABSURDITA: 1 UČITELKA NA 24 DĚTÍ

Podle vyhlášky je na jednu učitelku 12 dětí, ale to neznamená, že je s nimi celý den. Je to 12 dětí na 31 hodin týdně přímé práce učitelky.

V praxi je to tak, že se s kolegyní setkám ve třídě na 2,5 hodiny denně. Jsme spolu prakticky jen při pobytu venku a u oběda, protože jedna z nás má ranní směnu a druhá odpolední. Zbytek dne je na 24 dětí učitelka sama. Sama na vzdělávání, na výchovu, individuální práci, převlékání, utírání zadečku, utěšování...

Je to absolutně nepochopitelné v kontrastu s požadavky dnešní doby a přístupem rodičů. Samostatnost dnešních dětí je nesrovnatelná s dobou, kdy se normativy sestavovaly, stejně tak očekávané výstupy. Navíc pan ministr školství s poslanci v červenci naznali, že z vyhlášky, která měla účinnost od září a byla platná několik let předem, vypustí nárok školy na další pečující osobu v případě, že je ve třídě čtyři a více dvouletých dětí. Důvodem je nedostatek peněz.

Tak si představte, že máte ve třídě děti od dvou let až po sedmileté s odkladem školní docházky a odvádíte kvalitní pedagogickou práci. My děti nehlídáme, my jsme vzdělávací instituce. Ještě v letošním roce máme díky projektu jednu asistentku pro obě třídy na zkrácený úvazek. Jak to bude vypadat příští rok, to bohužel tuším. Je ohrožená kvalita vzdělávání i bezpečnost dětí.

Byla jsem na stáži v několika evropských zemích. Tam se pohybuje počet dětí na jednu učitelku mezi šesti až osmi dětmi a ve většině tříd je k dispozici i asistentka nebo speciální pedagog. Naše společnost nikdy nemůže růst, dokud nebudou kvalitní podmínky pro vzdělávání.

Personální situaci ve školkách naprosto vystihuje nápis na tričku pro paní učitelky: „Jsem učitelka v mateřské škole. A jakou super schopnost máš ty?“

Jana Bartošová
s poděkování mým kolegyním
a úctou k učitelkám všech MŠ

SLOVO ŘEDITELKY

VŠEHO DO ČASU

Říká se „Všeho do času“ a nám nezbyvá, než věřit, že to platí. Po výpadku

z minulého školního roku jsme se obávali škod, které mohl jarní nouzový stav způsobit. Obavy se ukázaly být oprávněné. V září jsme systematicky srovnávali chování žáků, doplňovali jejich znalosti a rup, je tu podzimní nouzový stav. Školy se po postupných dílčích opatřeních zavřely 14. října žákům zcela.

Znovu jsme zahájili distanční výuku. Tentokrát jsme byli po technické stránce připravenější. Už v srpnu jsem přizvala ke spolupráci ICT metodu Barboru Dudkovou, která pracovala na nákupu notebooků z dotace MŠMT, jejich zprovoznění a distribuci. Dále připravila řadu našich starších PC k distribuci do rodin tak, aby se všichni žáci mohli co nejpohodlněji distanční výuky účastnit.

Na jaře jsme se snažili proložit distanční výuku komunikací přes Skype, ale ukázalo se, že Skype není pro výuku vyhovující a bezpečné prostředí. Nyní se „učíme chodit“ v profesionální aplikaci MS Teams. Nadále pak využíváme školní IS Bakaláři/Komens. Snažíme se, ale ať děláme co děláme, distanční výuka tu prezenční nahradit nemůže. Čím dříve se vrátíme do „normálu“, tím líp pro všechny. Přeji Vám všem pevné zdraví, sílu a odhodlání vydržet všechna omezení.

Jana Satinská

Dovedeme si poradit

Celoškolní projekt „Zvládnou to“ byl připraven pro žáky, aby je naučil zvládat krizové situace, s nimiž se v průběhu života mohou běžně setkat. Jedná se o jednodenní projekt, který patří k našim tradičním akcím.

Osmáci se seznamují s rizikovými faktory chování

Letos je škola realizovala 29. září. Z důvodu pandemie Covid-19 jsme museli vynechat některé aktivity, například exkurzi na policejní stanici, hasičskou zbrojnici, besedu se zdravotníky a policisty. I přes tato omezení jsme přesvědčeni, že by si žáci v nebezpečných situacích dovedli poradit.

PRVNÍ STUPEŇ: ÚRAZY I POŽÁRY

VI. a II. třídách jsme věnovali pozornost úrazům. Naši nejmladší se učili ošetřit drobná poranění a nacvičovali volání na záchranou stanici. Druháci se zabývali složitějším zraněním. Vybírali vhodný materiál k ošetření z lékárničky a telefonovali na všechna čísla tísňového volání. Tématem žáků III. třídy byla požární ochrana. Po teoretické přípravě hasiči z Čeladné předvedli hasičské auto a výbavu. Žáci IV. třídy se formou videoukázek seznámili s prací policie a ve skupinách zkoušeli různé modelové situace. Nejstarší pátáci se učili poskytnout první pomoc. V tělocvičně nacvičovali resuscitaci a transport zraněného. Znalosti žáků na I. stupni jsme prověřili v závěrečných testech nebo pracovních listech. Musíme je pochválit, vedli si výborně.

DRUHÝ STUPEŇ: KRIZOVÉ SITUACE

Pro druhý stupeň měli učitelé připravené tematické programy, které se uskutečnily ve čtyřech vyučovacích hodinách. Třídy procházely jednotlivými stanovišti, kde na ně čekal program na téma rizikové faktory chování, teorie IAL a první pomoc. Pro každou třídu zvláště byla nachystána speciální hodina s krizovými situacemi. VI. třída byla seznámena s problémem povodní, VII. třída s požáry, VIII. třída s chemickým nebezpečím a IX. třída probírala radiační nebezpečí. Všechny typy hodin učitelé doplňovali příklady a ukázkami ze života.

TEST A SKLADKÁ ODMĚNA

Ti, kteří projektový den zpočátku brali na lehkou váhu, nakonec pochopili, o jak závažné věci se jedná a jak snadno se jich mohou týkat. V páté hodině na žáky čekal kontrolní test z první pomoci a krizových situací. Na testy nebyl nikdo sám. Žáci byli předem rozděleni do tří/čtyřlenných skupin. Vítězná skupina z každé třídy byla poté odměněna sladkou cenou.

Jarmila Javůrková, Jana Kordeková

Takhle vypadal program pro šestáky

Projektové vyučování zvládli i u druháků

Heslo projektového dne: Kdo je připraven, není překvapen!

Pátáci si vzali na mušku bezpečnost

Vítězné družstvo z šestky

„Zvládnú to“ zvládli i v páté třídě

Zvládnú to... a s úsměvem

Projekt Zvládnú to v sedmičce

Bud'te v pohodě

V souvislosti s šířením koronaviru nastalo omezení, kterého jsme se mnozí obávali. Nucený a dlouhodobý pobyt doma nahrává faktorům, které zvyšují stres a u mnohých lidí může zvýšit úzkost, agresivitu, beznaděj, naštvaní nebo depresi. Naopak někteří (zejména teenageři) toto „pohodové“ období kvitují.

Co dělat, abychom byli v pohodě a období koronaviru přežili a nezbáznili se? Zde nabízíme pár tipů, které nám dle psychologů mohou pomoci toto období zvládnout a být v pohodě.

HÝBEJTE SE

Cvičení obecně snižuje úroveň stresu a zlepšuje psychickou kondici. Doma můžeme cvičit jógu, posilovat, protahovat se. Na internetu najdeme spoustu inspirací. Pokud vám čas dovolí, běžte každý den aspoň na chvilku ven na procházku.

RELAXUJTE A MEDITUJTE

Vědecké studie ukazují, že při relaxaci a meditaci dochází k dlouhodobému snížení prožívání stresu a úzkosti. Také se zlepšuje imunita a tělo tvoří více protilátek. Posiluje se koncentrace, paměť a schopnost se učit.

MYSLTE POZITIVNĚ A „NEKRMTE BUBÁKY“

Pozitivní přístup má moc zlepšovat naše životy. Neznamená to předstírat, že je něco skvělé, když tomu tak není. Naopak. Situace je potřeba vidět reálně takové, jaké jsou. Nehledejme jenom to, co nefunguje, ale soustředme se na to, co ještě funguje. Budete-li hlát pouze negativní zprávy, budete žít v negativním duševním stavu. Vaše naštvaní nebo úzkost se bude zvyšovat. Budete-li se snažit chovat pozitivně, pomáhat a podporovat druhé, hledat naději – nejen že budete pomáhat světu, ale i vy sami se budete daleko lépe cítit.

NEBUĐTE V TOM SAMI

Pokud se kvůli současné krizi dostanete do objektivně nepříznivé situace (finanční, zdravotní, psychologické, sociální), snažte se nepanikařit a vyhledat pomoc – poraďte se s blízkými, kamarády, kolegy. Nezůstávejte se svým problémem sami. I pouhý hovor s druhým člověkem, který pro vás objektivně příliš udělat nemůže, může mít velký vliv na to, jak svou situaci budete vnitřně prožívat a jaké kapacity pro její řešení budete následně mít.

Tak se držte a bud'te v pohodě...

MM

ŠKOLNÍ PORADENSKÉ PRACOVISTĚ

Nároky na žáky se speciálními vzdělávacími potřebami v době distanční výuky

Výuka v domácím prostředí může přinést nejedno překvapení, jak pro rodiče, tak i pro samotného žáka, u kterého se potvrdily jisté deficity ve vzdělávání.

Ve škole nikomu nepřišlo „divné“, ale spíše samozřejmé, jaké nároky jsou kladeny nejen na žáka se speciálními vzdělávacími potřebami, ale i na pedagoga, který musí zohledňovat rozdíly ve vzdělávání.

Tato doba s sebou přináší mnohá úskalí, která musíme vzájemně zvládat s jistou pokorou. Nedostatek společenských kontaktů, ale i jiných kompetencí může zásadně do budoucna ovlivnit zdárný vývoj všech žáků. Aktuální procesy v celé společnosti se promítají i do způsobu života v každé rodině. Ovšem rodiny s žáky se SVP jsou zatíženy mnohem více.

DŮLEŽITÝ JE PŘÍSTUP RODIČŮ

Každou překážku v osvojování vědomostí a kompetencí zvládají s daleko větším nasazením a úsilím. Tyto aktivity jsou pak příčinou značného vyčerpání, na které mohou reagovat (vady řeči, snížené sebehodnocení, vzdor, verbální i fyzická agrese a mnohé jiné). Nepříznivé změny se mohou zafixovat a vyústit až do patologických vzorců. A právě každodenní naplnění potřeb těchto žáků pomáhá ke správné orientaci v této náročné době. Rodiče nejlépe znají potřeby svých dětí, proto by měli velmi flexibilně a citlivě reagovat na celkové potřeby svého potomka. Výuku v domácím prostředí by měli zákonní zástupci prokládat prvky relaxace a her, tak aby se žáci mohli opět koncentrovat a vše zvládat. Adekvátní podávání instrukcí s ohledem na aktuální stav jedince

je zásadní. Chybí-li tento prvek, dostává se žák do izolace, která se pak projeví nepochopením ve vazbě na konkrétní situaci.

NEBOJTE SE POŽÁDAT O POMOC

Zákonní zástupci ani žáci by se v žádném případě neměli obávat požádat o pomoc pedagoga. Vzájemná komunikace je prostředkem, jak eliminovat rizika sociální izolace a problémů při vzdělávání. Vždyť i pedagog je jen člověk a může milým slovem povzbudit. Rovněž může prostřednictvím ICT zprostředkovat komunikaci mezi žáky navzájem. Mělo by jít především o předávání informací při vzdělávání, ale současně jde i o nenahraditelné sdílení každodenních dojmů. Požádat o potřebnou pomoc mohou jednotlivci i jiné kompetentní osoby institucí, které jim s jejich potížemi zcela jistě pomohou.

ZŮSTAT VE SPOJENÍ

Klíčové je zůstat ve spojení s ostatními jedinci prostřednictvím sociálních sítí, zpráv, telefonních hovorů apod. Dále následuje nezanedbatelná denní rutina žáků v oblasti péče o sebe sama. Žáci by se měli taktéž zabavit hrou, knihou či pozitivním filmem. Aktivnější jedinci mohou zkusit nové relaxační techniky, které si sami vyhledají. Právě díky těmto aktivitám se dá předpokládat, že dojde k eliminaci deficitních podnětů vyplývajících z aktuální situace, kdy nás všechny ovládá COVID-19.

Martina Zemanová
speciální pedagog

O BLESKOVÉ PŘÍPRAVĚ NA DISTANČNÍ VÝUKU: Optimista? Pesimista? Realista!

Asi tak by se dal popsat vývoj mých myšlenek v období září a října. Ze zažitého tempa na rodičovské dovolené mě na konci srpna vytrhla žádost paní ředitelky Satinské o pomoc při přípravě „železa“ pro distanční výuku. „Železy“ v naší hantýrce označujeme hardware, v našem případě šlo zejména o přípravu techniky pro žáky.

Pokud si dobře pamatuji, s uzavíráním základních škol se počítalo až v období po Novém roce - v období chřipkové epidemie; s uzavřením prvních stupňů se nepočítalo vůbec. Nebylo tedy kam spěchat. Tehdejší domnělý dostatek času byl výhodou i proto, že na trhu IT techniky byl velký přetlak poptávky nad nabídkou – prázdné sklady, nemožnost objednat více kusů a dodací lhůta dva měsíce na 10 notebooků ve mě vyvolávala zoufalství. Může se to zdát jednoduché, ale kompletní příprava jednoho počítače zabere něco mezi jednou a šesti hodinami. V běžném vyučovacím procesu není na takovou činnost a v takovém rozsahu moc prostoru.

Během druhé poloviny září se však epidemiologická situace začínala zhoršovat a na konci měsíce už bylo téměř jisté, že se uzavrou druhé stupně. Museli jsme si pospíšet. V tu dobu již byly vyhodnoceny dotazníky od žáků z druhého stupně týkající se vybavení domácnosti IT technikou a připojením na internet.

DĚKUJEME RODIČŮM ZA DOTAZNÍKY

Chtěla bych tímto upřímně poděkovat všem rodičům, kteří se do dotazníkového šetření zapojili, za příkladnou spolupráci. Až na výjimky se nám dotazníky vrátily včas a řádně vyplněné. Některým se jistě mohlo zdát, že jde o přílišný zásah do soukromí, když zjišťujeme počet notebooků a tabletů v domácnosti, ale našim jediným cílem bylo zjistit, zda mají žáci technické vybavení pro vzdálenou výuku a kolik počítačů máme připravit. Dalším kritériem pro zapůjčení IT techniky byl také

Michaela Mohylová při distanční výuce

počet studujících dětí v domácnosti – zde pomohli třídní učitelé a vychovatelky školní družiny svou znalostí rodinného prostředí žáků. Celkem jsme oslovili 15 zákonných zástupců s nabídkou zapůjčení techniky, několik dalších se přihlásilo samo. Od (půl)noční tiskové konference 8. října, na níž bylo oznámeno střídavé vyučování, se nám do 19. října podařilo zajistit, zprovoznit a předat celkem 27 kusů počítačů pro žáky prvního i druhého stupně a také pro učitele z obou stupňů.

PŘIPRAVUJEME DALŠÍ VÁRKU

V současné době (20. 10.) je naše kapacita

zcela vyčerpána. Bez nadsázky – v jednu chvíli jsme neměli ani myš navíc. Žákům jsme zapůjčili 10 kusů stolních počítačů a notebooků, jeden počítač do dětského domova a v současné době připravujeme na předávku další várku – pro žáky z prvního stupně. Všechny mají vybavení pro příjem wifi, sluchátka s mikrofony nebo webkameru. Některá zařízení nejsou vybavena pro přenos videa, umožňují jen přenos zvuku. Vzhledem k doporučení MŠMT není nutné a ani vhodné používat videokonference, stačí příjem a odesílání zvuku. V našem případě je limitující také kvalita připojení k internetu v obci s tak členitým terénem.

Zároveň se zajišťováním techniky jsme uvedli do provozu MS Office 365 s aplikací Teams pro všechny žáky a učitele školy. Také probíhá vzdělávání pedagogických pracovníků, zejména formou samostudia a online konferenčních hovorů.

Stejně jako ostatní i já doufám v brzké otevření všech typů škol. V prázdných třídách je smutno. Mnoho sil přeji nejen žákům a učitelům, ale i rodičům a zejména maminkám, jejichž práce je nesmírně důležitá, ale přitom neviditelná.

Barbora Dudková

Barbora Dudková připravuje pedagogy na distanční výuku a školí, jak pracovat s Teamsy

Každý začátek je těžký

aneb Několik otázek pro naše nové kolegyně

Aktuální školní rok začal nadějně. Mohli jsme po mnoha týdnech vidět všechny žáky „naživo“, překvapeně konstatovat, že vyrostli víc než jindy, že se jim změnil hlas, že mnozí i zmoudřeli... nebo naopak zcela zapomněli, jak se chovat.

S vervou jsme se pustili do práce, abychom neztratili ani minutu. Věděli jsme asi proč. Nejdříve jsme se před sebou na druhém stupni zahalili do roušek, pak přišel příkaz střídat výuky a než byl u konce její první týden, už jsme seděli jen u počítače a opět řešili distanční výuku.

Pro všechny je to stále velmi náročná a složitá práce. Myslím tím samozřejmě žáky, jejich zákonné zástupce a také nás, pedagogy. Na žádném pracovišti není jednoduché plánovat práci, když nic není jisté nebo když se situace rychle mění. Dospěli se s tím nějak srovnají, ale žákům se to nevysvětluje lehce. Navíc u řady z nich nebyla odpovědnost, pozornost a disciplína v době jarní výuky na dálku tolik trénovaná (připomínám, že k údivu nás pedagogů výuka nebyla povinná) a nyní je to vidět.

Vidíme to my, učitelé, kteří již mají své místo před tabulí dost prošlapané. Vidí to však i tváře, které jsou v našich řadách nové. A to byl jeden z důvodů, proč jsme je oslovili. Samozřejmě otázky, které jsme jim položili, nejsou jen o žácích, i když k nim vlastně všechny směřují. Však posuďte při následujícím čtení sami.

Naše nové kolegyně Radka Mechlová, Jana Kordeková a Martina Zemanová odpovídají na tyto dotazy:

1. Proč sis zvolila práci ve školství a rozhodla ses rozšířit naše řady?

2. Jaké jsou tvoje první postřehy a zážitky po šesti týdnech přímo před tabulí?

3. Jak vnímáš změny ve škole od doby, kdy jsi ještě byla na tzv. „druhé straně“, čili sama v lavici?

4. Je něco, co tě úplně zaskočilo nebo naopak příjemně překvapilo?

Martina Zemanová:

Chyba je nejlepší materiál, jak se v něčem zlepšit

1. Na základě mých dlouholetých zkušeností z předchozího zaměstnání, kde jsem působila jako referent v odboru sociálních věcí, zdravotnictví i školství, jsem pocítila potřebu se vzdělávat v pedagogických disciplínách. Vybrala jsem si proto studijní obor OU PF: speciální pedagogika. V tomto oboru, který jsem úspěšně zakončila magisterským studiem, jsem našla své životní místo, poslání. Za sebe mohu potvrdit, že mě tento obor zcela zaujal. Pomáhající profese jako taková je nesmírně náročná, má spoustu otazníků, výzev, úspěchů i zklamání. Jsem přesvědčena o tom, že systematická práce musí časem přinést kýžené ovoce.

2. Každý začátek je těžký. Jako speciální pedagog jsem si toho opravdu vědoma mnohonásobně více. Můžu si na sobě samé vyzkoušet, jaké to je, když jsem v pozici, kterou ještě nemám správně zafixovanou. Objektivní sebereflexe, postřehy kolegů i žáků by měly být přínosem pro zkvalitnění mé práce. Vždyť na základě chyb se staví, jde se dál. Chyba je v podstatě nejlepší materiál, jak se v něčem zlepšit. Rovněž si na základě různých nepřenositelných zkušeností můžu sama vyzkoušet, jak se asi cítí žák, když je v postavení zkoušeného a třeba se mu moc nedaří. V podstatě se snažím běžně aplikovat poznatky ze speciální pedagogiky.

3. Školní lavice jsem opustila již v minulém století, v době pravěku, jak tvrdí mladší populace. Současní žáci by se asi velmi divili, kdyby byli virtuálně přeneseni do doby, kdy

se učilo odlišnými metodami. V minulosti byl pedagog autoritou, bohem, ke kterému se vzhlíželo. Zákonní zástupci respektovali vše, co se řeklo, děti pak neměly možnost úhybných manévru. Mantinely byly nastaveny jasně a pevně. Co se týče učiva, to bylo taktéž pro všechny stejné napříč celým školstvím v republice. Za dobu nepřítomnosti ve škole se žáci sami zajímali o zameškané učivo, nikdo je nemusel vodit za „ručičky“. Samostatnost byla nutná, bez té by školní docházka, vzdělání a hodnocení dopadlo rozhodně jinak. V tehdejší době jsme neměli tolik možností, co se týče výukového materiálu, přístupů atd. Někdy je méně více, což vyplývá i ze speciální pedagogiky. Přesycení smyslů ve vzdělávání přináší i svá negativa, žáci se nemohou koncentrovat, trpí ADHD, SPU a jinými nedostatky, které se vždy projeví. Myslím si, že jasný řád a cíl jsou primárními pilíři vzdělávání, které se v současné době nedaří, dle mého názoru, kvalitně plnit.

4. Upřímně? Tušila jsem, že tato profese je velmi náročná, co se týče psychické stránky. Tvrdá realita ovšem předčila mé představy. Ovšem na druhou stranu mohu říci, že jsou okamžiky, které jsou k nezaplacení. Které to jsou? Když žák ze své vlastní vůle to či ono pochválí, sdělí své dojmy, prostě komunikuje. Tyto momenty si vstípi hluboko do mysli každý z nás pedagogů. Z balíčku příjemných věcí si rovněž cením komunikaci a vzájemnou pomoc mezi námi pedagogy.

RADKA MECHLOVÁ:

Vždy doufám, že jsem ve správné třídě a mám aspoň jednu správnou učebnici

1. Už od mala jsem chtěla být učitelkou, pořád jsme si s holkami hrály na školu a já vždycky chtěla být v roli učitele a ony pak musely být mémi žákyněmi. Tvořily jsme písničky, žákovské knížky, vymýšlely známky. Vzorem mi byla moje třídní učitelka ve třetí třídě. Chtěla jsem být jako ona, protože byla hodná a všichni jsme ji měli moc rádi. No a z dětství mi to vydrželo až do dospívání, do doby, kdy jsme stáli před rozhodnutím, co budeme jednou dělat a jakou školu si dále zvolíme. V tu chvíli jsem věděla, že mě bude naplňovat fakt, že můžu někomu něco ze sebe předávat, ukazovat něco nového, učit všelijakým věcem. A tak se ze hry na školu stala skutečnost.

2. Jsem ráda, že já už mám školu za sebou a že já jsem tady ten, kdo učí, kdo si volá na zkoušení děti k tabuli a nikoli ten zkoušený. A to si docela užívám! Na druhou stranu není vždy úplně jednoduché tam stát a všechny zaujmout a být tím, koho budou mít žáci rádi a koho budou respektovat. Zatím to zvládám, aspoň tedy myslím. Spousta dětí na prvním stupni, kde učím, je vnímavá, aktivní, pozitivní, a to mi do začátku dost pomáhá.

3. V téhle době je spousta vymožeností, techniky a digitalizace, která šla hodně dopředu. Všechno to přispívá ke vzdělání, respektive k atraktivní výuce. Takovéto možnosti, jaké jsou dnes, jsme my rozhodně neměli. A taky vztah učitel – žák a naopak je jiný. Komunikace a poznání, individuálnější přístupy... nás bývalo ve třídě dvaatřicet a nikdo se s námi nijak zvlášť nemazal.

4. Zaskočilo mě asi to, jaký je to dopoledne

šrumeček. Jedna hodina, pak zas druhá, jiná učebna, jiné patro, jiné pomůcky, jiné děti, než přijдете odněkud, máte být už dávno na jiném místě. Do toho porada, prostě bláznec. Já už pak jen doufám, že jsem ve správné třídě, a mám s sebou aspoň jednu správnou učebnici (smích). A co mě překvapilo, nebo spíš, co mě těší, je to, že mě mnoho žáků vítá v hodině s úsměvem a že jim naše společné hodiny přijdou fajn.

JANA KORDEKOVÁ:

Ruština a přírodopis? Zvláštní kombinace, ale neměnila bych

1. Práce s dětmi mě vždy lákala a postupem času jsem zjistila, že být učitelkou bude asi ta správná cesta. Horší to bylo s výběrem předmětů, které bych učila. Ve škole mě jich bavilo vždy více. Kombinace ruský jazyk a přírodopis je sice zvláštní, ale dnes vím, že bych ji neměnila.

2. Velkou oporou je mi ve škole má uvádějí učitelka. Musím říci, že celý kolektiv pedagogických pracovníků je skvělý.

Situace je taková, že si denně musím dělat přípravu na každou vyučovací hodinu. Obecně nejsem zastánce diktování dlouhých zápisků. Potřebuji, aby ve výuce docházelo hlavně k propojování teorie s praxí. Chci, aby žáci byli v obraze, co se kolem nich doma i ve světě děje. Dané probírané učivo pak demonstruji na videích, dokumentech nebo fotografiích. Vše mi ale velice ztěžuje situace ohledně koronaviru.

3. Přicházím rovnou z vysoké školy a říkámi si, že žákům nejsem příliš věkově vzdálená. I přesto jde vidět, jak silně do školství zasahují moderní technologie. Je zkrátka velice obtížné odtrhnout žáky od jejich mo-

bilních telefonů. Také vidím, jaké má manipulace s nimi následky. Žáci tráví nadměrně času hraním her nebo psaním na sociálních sítích. Poté ztrácí schopnost pracovat s informacemi a pravopisně správně vyjadřovat své myšlenky.

4. Nemílým, nebo spíše šokujícím zjištěním bylo, že žáci nejsou schopni pochopit písemné zadání nebo udržet delší dobu pozornost. Většina dětí nechápe, na co se člověk v písemné formě ptá. Zároveň jsem zjistila, že jim dělá problém pochytit i ucelené informace například ze školního rozhlasu.

Naopak příjemných zážitků je také velké

množství. Každý den je ve škole úplně jiný a s našimi žáky není nouze o vtipné situace. Proto je tato práce tak hezká.

Za zavřenými vraty družiny zůstaly i zmatené plechovky

Tak je to tady, zavřeli nám školu a s ní i školní družinu. Je to škoda, ale zdraví nás všech je rozhodně prioritou číslo jedna. A tak bylo dobře, že jsme už od září pro kluky a holky měli odpoledne v družině připravený a naplánovaný zajímavý program. Než se nám brány školy uzavřely, tak jsme některé z plánovaných aktivit zvládli uskutečnit, jiné zůstaly ležet „v šuplíku“. Pokud máte zájem, čtěte dál a dozvíte se, co se událo ve školní družině.

Jsme rádi, že máme školu na vesnici. A mít školu v Čeladné, to je prostě paráda. Hned po vyučování jsme nejčastěji vyráželi ven. Zejména proto, abychom si na čerstvém vzduchu mohli odložit roušky. Také nás ven lákalo příjemné podzimní počasí. Společně jsme v přírodě pozorovali, jak přichází podzim. Hledali jsme ho u řeky, v lese, na školním i na dětském hřišti, prostě všude kolem nás. Když jsme se tak rozhlíželi, viděli jsme, jak je ta naše Čeladná hezká. Byla by škoda nechat si to jen pro sebe.

JAK JSME NATÁČELI POZVÁNKU DO ČELADNÉ

A představte si to, že zrovna v tuto dobu přišla do školy nabídka, aby žáci zkusili natočit krátké video o své obci a výsledek své práce pak zaslali do soutěže, kterou pořádá Region Beskydy. Uzněte, že to byla výzva, které nešlo odolat. Druháci se pustili s chutí do práce, a kdyby nedošlo k uzavření škol, tak bychom měli materiál na celovečerní film. Videopozvánka je na světě a i když za ni nominaci na Oscara pravděpodobně neobdržíme, tak jsme rádi, že Čeladná v soutěži chybět nebude.

KOŤATA SI POSVÍTILA NA PLECHOVKY

Turisté a návštěvníci naší obce často obdivují okolní přírodu. My to dobře víme a vědí to také děti z naší školy. Aby bylo u nás hezky a aby se nám tady dobře žilo, musíme se umět o přírodu kolem nás postarat a chránit ji. No řekněte, komu z vás by se líbilo jít do lesa na procházku a najít místo hříbků rezavé plechovky? Kluci a holky z oddělení Koťata si pod vedením paní družky právě na staré plechovky posvítily. Společně s dvaceti devíti školami z celé české republiky

se zapojili do projektu Zachraňte zmatené plechovky, kde se věnují tematice třídění kovů. Formou soutěžních úkolů děti zjišťují nové informace z oblasti recyklace. A tak je možné, že se v čeladenských domácnostech za čas objeví nové koše na plechy a neplechy. Nyní je projekt přerušen, ale hned po návratu dětí zpět do školní družiny pojedeme dál.

POHÁDKY TROCHU JINAK

Kolik řečí znáš, tolikrát jsi člověkem. Nebojte se, ve školní družině máme dětí dostatek a nepotřebujeme uměle navyšovat jejich počet. Tohle rčení výborně vystihuje téma další soutěže, které se děti ze školní družiny účastnily. Tentokrát šlo o cizí jazyky a rozmanitost kultur. A protože jsme zapojeni do projektu Světové školy, tak tohle téma bylo pro nás šité přímo na míru.

Soutěž Vícejazyčnost je bohatství totiž záměrně cílí na všechny vícejazyčné děti a překračuje tím hranice národnostních menšin. Díky zapojení se do tohoto projektu měly děti, které vedle češtiny používají i jiný jazyk, skvělou příležitost představit ostatním spolužákům, jak zní známé pohádky v jejich jazyku. Společně pak tvořili ilustrace k těmto známým pohádkám. A když bylo hotovo, tak šup s výkresy do obálky a ty pak putovaly do Prahy. Uvidíme, zda se tyto obrázky budou líbit odborné porotě, která bude rozhodovat o vítězích. A pokud nevyhrajeme, nevadí, my totiž dobře víme, že není důležité zvítězit, ale zúčastnit se. A společné zážitky, vtipné momenty a vzpomínky, které vznikaly během práce na soutěžních dílech, ty nám nikdo nevezme. A my se už těšíme na to, až budeme zase spolu a určitě něco báječného vymyslíme.

Mar.

Druháci z družiny natáčeli video o své obci. Jejich práci nebude hodnotit americká Akademie filmového umění a věd, ale porota Regionu Beskydy.

V pozvánce do Čeladné nesmí chybět záběry z náměstí.

Pohádky v cizím jazyce? Žádný problém!

Koťata, víte, jak na to?

...jasně, přece s úsměvem!

První soutěžní úkol máme za sebou, hurá!

KALUŽ NEBO EXKREMENT

Tento příspěvek jsem se chystala napsat už na jaře, ale pak se děly jiné věci a já na něj zapomněla. Jenže se to stalo znova a znova a tentokrát mi to nedá a musím se s vámi podělit o naše zkušenosti.

Opravdu jsem se nespolekla a v nadpise je slovo, které tam vidíte, myslím to druhé slovo, říkejme mu TO. Ovšem kdyby zůstalo jen u nadpisu, my se s tím setkáváme na vlastní oči, nos a bohužel i nohy, ruce a oblečení.

S dětmi vyrábíme ven každý den, téměř za každého počasí. Školní zahradu máme sice krásnou, ale někdy nám nestačí a poznáváme i přírodu kolem nás. Jak nemilé překvapení mnohdy zažíváme, když při hrátkách narazíme na TO. Někdy TO zpozorujeme na cyklostezce, někdy v trávě u cesty, dokonce jsme TO viděli i na školním hřišti a bohužel na TO někdy přijdeme, až když na TO někdo šlápne, spadne.

Je velmi nepříjemné si TO přinést až do školky, to pak nastává vyšetřování a hledání postižené obuvi nebo oděvu a pečlivé balení do neprodyšných obalů, protože TO opravdu smrdí. Občas se stane, že řešíme dilema, jestli šlápnout bez gumáků do kaluže nebo šlápnout na TO.

Tak to jistě chápete, že fotku k tomuto příspěvku nedodáme, nebyl by to hezký pohled. I když jsem chvíli uvažovala, že vyfotím TO ležet metr od odpadkového koše, který je vybavený sáčky a určený právě na TO.

Proto prosíme pejskaře, až váš pesek příště udělá TO, pomyslete na to, jaké by to bylo, kdyby vaše dítě nebo vnouče přineslo ze školky ne zrovna voňavý balíček a TO po svém pejskovi uklidte. Děkuje.

Jana Bartošová

Ekotým i bez dospěláků

Nejen dospělí, ale i děti jsou součástí Ekotýmu. Teď nemůžeme pořádat schůzky s dospělými z Ekotýmu, s dětmi se o Ekoškole bavit můžeme v rámci vzdělávání.

S dětským Ekotýmem jsme hledali, kde všude ve škole máme znak Ekoškoly.

A tak jsme se s nimi pustili do zjišťování, co to vlastně ta Ekoškola je, a vymysleli jsme pravidla pro schůzky Ekotýmu. Venujeme se i letošnímu tématu Jídlo a pomocí Analýzy se chceme dozvědět, jak na tom ve školce jsme v této oblasti.

Děti jsme se třeba ptali, zda se s rodiči baví o jídelníčku, zda máme ve školce k dispozici i

neslazený nápoj nebo jak často máme ovoce či zeleninu. Ony se nás zase na oplátku ptaly na to, jestli víme, která jídla jim chutnají.

Až dáme všechny odpovědi dohromady, zvolíme si cíl, který se budeme snažit naplnit, ale o tom až příště.

Jana Bartošová

Jak se dělá matematika pro malé

Cesta ke školní matematice je cestou ze světa dítěte do světa školy i dospělých. Abychom děti mohli touto cestou vést, je nezbytné jim nabídnout pestré činnosti a možnost prožít si matematiku všemi smysly. Matematika v mateřské škole, tedy správně řečeno předmatematická činnost, totiž rozhodně není o reprodukování čísel jedna, dvě..., ale zasahuje do mnoha dalších oborů.

Například bez jazykové přípravy nezvládnou děti v budoucnu vyřešit slovní úlohy nebo formulovat odpověď. Využili jsme aktuálního tématu o ovoci a zelenině a předmatematické činnosti do ní vpašovali. Kolik matematiky se skrývá v jedné písničce? Příkladem může být známá mazurka Měla babka čtyři jabka. Kolik jablíček měla babka, kolik dědoušek? Kdo jich měl víc? Kolik jablek dala babka dědouškovi, aby měli oba stejně? Kolik měli jablek, když měli stejně? Kolik jich měli dohromady? Děti předškolního věku potřebují všechno vidět a zažít, takže nezbyvá než jablíčka dětem ukázat a před jejich očima přesouvat.

Co ještě děláme? Určujeme a pojmenováváme tvary. Že v tom nevidíte rozdíl? Ono ukázat na trojúhelník nebo říct „to je trojúhelník“ už vyžaduje jiné myšlenkové operace. Někdy dětem zamotáme hlavu, když obrázek čtverce pootočíme a zeptáme se: „A který tvar je to teď?“ Časem se už děti nenechají nychytat, protože začnou přemýšlet nad definicí čtverce. A tak jsme z geometrických tvarů sestavovali dopravní prostředky, které nám mohou ovoce a zeleninu přivést do obchodu.

Ve školce neměříme, ale poměřujeme. K bedýnce na ovoce přiložíme provázek a pak stejně velkou bedýnku postavíme podle provázku. Přiřazujeme nejprve stejné ke stejnému, jablko k jablku, a pak s rozdíly, které k sobě patří, třeba ovoce jablko a hruška. A do kolika by měly děti předškolního věku umět počítat? To není rozhodující, protože vyjmenovat jak jdou čísla za sebou, to je vlastně básnička. Důležitější je, aby děti předškolního věku uměly operovat s počtem, který je různý podle jejich věku. Děti otiskly natřenou polovinu jablíčka tolikrát, kolik měly let.

Aby mohly děti třídit, potřebují si zapamatovat, rozumět vztahu, porovnat, hodnotit a přiřadit. Proto je důležité děti neustále podněcovat a klást otevřené otázky. Že už vám jde z toho hlava kolem? To jsem zdaleka nevyjmenovala vše, co taková předmatematika obnáší.

Na nás učitelkách je, abychom u dětí tyto dovednosti a schopnosti rozvíjely tak, aby ani nevěděly, že se učí a vše braly jako zábavu. A to se nám v tomto tématu podle reakcí dětí určitě povedlo.

Jana Bartošová

Zjistili jsme, že ovoce nebo zeleninu máme ve školce každý den.
A protože si teď o ovoci a zelenině povídáme, o to více je ochutnáváme.

Anička otiskuje jablíčko tolikrát, kolik má let.

Dopravní prostředky z geometrických tvarů.

K pórkům jsme si přivoněli, osahali je a porovnali, jestli je delší než mrkev.

Najdi v písku tolik mrkví, kolik jich je na obrázku.
Přiřaď jednu mrkev k jednomu obrázku.

Tajným písmem z citrónové šťávy jsme kreslili geometrické tvary.
Po upečení papíru se nám tvary ukázaly.

Tančíme mazurku: Měla babka čtyři jabka...

Vydržíme, než odpočítáme pět, čtyři, tři, dva, jednáááá!

ŘÍJEN V MŠ KRTEČEK: Ve znamení vodních výprav

*Po hladině rybníka,
vlnka s vlnkou utíká.*

Tato básnička a mnohé jiné, i písničky, se nesly školkou v druhém měsíci školního roku, který začal teplým počasím a tak jsme se mohli vypravit na vycházku do okolí a pozorovat vodu. Máme velké štěstí, že v blíz-

kosti řeky se nachází i malý rybníček, takže můžeme srovnávat – co dělá voda, jaká zvířata zde můžeme potkat, co zde roste. Když nám to nebude stačit, můžeme navštívit i jiný rybník a tam pozorovat vodoměrky, vážky, šídla.

Taky jsme se vypravili na návštěvu k rybníku v areálu BRC. Ten zase skrývá spoustu krot-

kých kachen a mohli jsme si je tak prohlédnout zblízka. I když důležitější než kachny je to, co si sebou neseme v batohu. Nesmíme ale zapomenout na kozy a pohladit si je. Cestou sbíráme kaštiny, prohlédneme si akvarijní rybičky a pak už jen, kdy budeme ve školce.

Věra Adamišová

Tohle nejsou rybníky, ale hrnce na povidla!

Výlet s oblíbenou návštěvou koziček.

Kachny, kachny, kachny...

Kozy i kachny jsou důležité, ale hlavní je obsah batůžku.

Cesta zpět do školky po chodníku Josefa Kaluse.

Až budu velký, možná budu něco navrhovat nebo stavět.

Oblíbená zábava a zároveň škola hrou: magnetické kuličky

DOBRODRUŽNÉ PRÁZDNINY KLUKŮ A HOLEK Z DD ČELADNÁ - II. ČÁST

Týdenní „dovolená“ na Mácháči

Mácháč? Naše nejlepší letní koupání

V okolí jsou pohodové cyklostezky pro sváteční jezdce...

...i drsné terény pro dobrodruhy.

Cyklistika je pro kluky a holky z DD Čeladná běžnou součástí jejich dětství a díky tomu se dostanou na spoustu krásných míst.

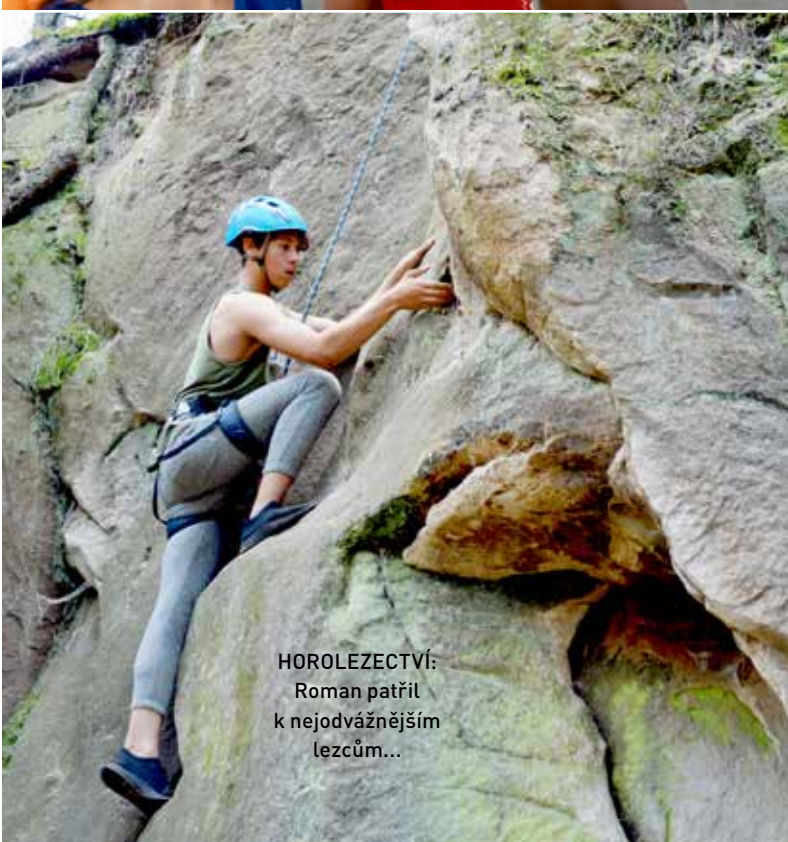
Letní tábor v Českém ráji s Duhou Zámeček

**TÁBOROVÁ
OLYMPIÁDA:**
Souboj dvojčat
Daniely
a Eriky

SUMO:
Roman má
Zdeňka na
lopatkách...

HOROLEZECTVÍ:
Roman patřil
k nejodvážnějším
lezcům...

PŘETAHOVANÁ:
Čeladenský tým
ve složení Erika,
Roman a Martin.
Jak to dopadne?

ROMANTIKA:
Večerní program
u táborového ohně

Josef Kalus: Vzpomínky

Medailony mých rodičů (pokračování)

Jen to nás velmi mrzelo, že dvě leta už uplynula a neměli jsme žádných dětí. Najednou se však protrhla hráz a velká voda přinesla nám syna Filipa, po dvou letech dceru Johanu, po dalších dvou letech Cecilii, pak Viktorii, potom Marii, pak syna Jana a po něm dceru Františku, po ní Veroniku, pak Annu, potom Amalii a ještě Anežku, po dvou letech přišel František, dostal jsem strach, že nevystačím s kalendářem a řekl jsem:

„Dost! Číslo třináct, Pánbů při nás!”

Všichni se nám smáli, že je to nešťastné číslo – ale my jsme už měli naloženo až po krk a nechtěli jsme o dalším přírůstku ani slyšet, ale co je všechno platno, když Pánbů dopustí i motyka spustí, za čtyři leta přišel ještě jeden pokušitel a dožera, Josef-záprtek. Žena byla už v letech jako svatá Alžběta, o sobě ani nemluví, přibuzenstvo nadávalo, byl jsem mrzutý, ale co se stalo, nedalo se odestati a žena mne utěšovala: „Posledníček, náš Pánbiček,” – ukončil otec a zapaloval vyhaslou dýmkou.

Otec můj býval veselým společníkem, rád žertoval a vtipkoval, lidé ho měli všude rádi a zvali ho na besedu, doma však býval k nepoznání vážný a přísný a zřídka se usmál a ještě řidčeji zažertoval: když vešel do jizby, hovor ztichl, jen špulěře vrčely, bidla třískala a člunky pískavě nebo chráplavě prolétaly osnovami, světské veselé písničky umlkaly a zpívaly se jen písně nábožné nebo starodávné balady a koledy.

U souseda Frantuly honil jsem se jednou (bylo mi snad devět let) s jinými dětmi po jizbě hlava nehlava (byla neděle a hospodář s hospodyní byli někde na besedách), přelézali jsme vařtany a snovadla jako veverka, já běhal jako vítr, skákal jako kamzík a všichni s halasem za mnou, noha mi však nenadále ujela a já spadl do kbelíka, ve

kterém na štěstí nebylo šlichty, ale když jsem vstával, cítil jsem, že pravou rukou nevládnou. Hned mi přešla veškerá veselost a zbledlý na smrt, přidržuje si zdravou rukou ruku chorou, utíkal jsem poděšen k domovu. Doma byli besedníci a všichni zabráni v hovor, si mne nevšimli, jak jsem vyhoupl na pec, přemáhaje bolest a vzlyky. Když návštěva odešla, teprve linuly z úst mých stony, nejprv jen slabě, ale pak silněji a zřetelněji, až vzbudily pozornost.

„Co ty tolik vzdycháš?,” diví se sestry. Odpovídám zasténáním.

„Bolí tě něco, synku?” ptá se účastně matka.

„Ano!”

„Hlava?”

„Ne.”

„Břicho?”

„Ne.”

„Tak co tě bolí?”

„Spadl jsem a cosi se mi stalo v ruce,” zaplakal jsem hlasitě.

„Proboha, snad sis ji nezlomil?”

„Já nevím.”

„Pojď s pece dolů a ukaž!” Matka mi ohmatává ruku a já křičím bolestí.

„Ruka je zlomená nebo vyvrtnuta: co jen řekne otec?!” leká se matka.

„Jak se to stalo?” vytazují se všichni. Vykládám o honičce mezi tkalcovskými stavy.

„Od otce výprask tě nemine,” usuzují sestry.

„Doví-li se tatík, že sis všecko zavinil sám, nevím, co se bude dít,” stará se matka a já jen strachem zaúpěl.

„Otec přichází!” hlásí sestry.

„Řeknu, že ti uklouzla noha na omrzlém domovním prahu, aby bylo méně křiku a pekla,” odhodlává se i omlouvá matka.

„Co zas vyved Josef, že je celý ubrečený?” ptá se otec, sotva že vstoupí.

„Upad na prahu a mám strach, že si ublížil na ruce,” mírně sděluje matka.

„Ztřeštěnec, pořád s ním čert šije!” hněvá se otec, „kroku neudělá, aby neposkočil: nařežu mu, aby si to odvykl!” a sahá po březovém prutu.

Matka mu zadržuje ruku: „Biješ bez rozvahy a rozumu a mohl bys mu ještě více ublížit: potrestej ho, až ozdraví,” umírňuje otcův hněv.

„Dobře tedy,” nerad povoluje otec, „ale pak mu zmaluji záda, že bude pamatovat!” končí výhrůžkou.

Tak byla zažehnána domácí bouře. Přivolaná babka-kořenářka sdělila, že je ruka jen „vytknutá” a ruku pevně ovázala. Toto její bolestné obvazování trvalo šest týdnů, než jsem mohl rukou vládnouti, ale potrestání otcovu jsem šťastně ušel: snad zapomněl nebo uznal, že časté a bolestné mačkání babino bylo mi dostatečným trestem.

(pokračování příště)

Připravila: Zuzana Bajgarová

Nebud'te neviditelní!

Policie připomíná, jak důležitá je v tomto ročním období dobrá viditelnost chodců, zejména dětí.

Aktuální roční období sebou nyní přináší i pozdní rozednávání či brzké stmívání, ale také mlhu, hustý déšť či sněžení. Moravskoslezští preventisté spolu s dopravními policisty a krajským koordinátorem BESIPu opět apelují na nejzranitelnější účastníky silničního provozu – chodce i cyklisty – aby to nepodceňovali a dbali na svou viditelnost.

Díky užití retroreflexního prvku může řidič zaregistrovat chodce až na vzdálenost 200 metrů. Je-li však chodec oblečen do tmavého ošacení, řidič jej spatří na vzdálenost až desetkrát menší (cca 20 metrů). Reflexní prvky je vhodné umístit na pohyblivé části těla, nejlépe na kotník či zá-

pěstí (případně obě místa), vždy na stranu směrem do vozovky tak, aby prvky byly viditelné a díky nim se stal viditelným i chodec.

Dětem je vhodné opatřit oblečení s reflexními doplňky, reflexní materiál by měl být i součástí školních brašen či batohů. Zejména mladší školáci mohou být méně soustředění, někteří ještě neumí předvídat a odhadovat vzdálenost. Je zapotřebí, aby byli co nejvíce viditelní a řidič měl vůbec možnost včas zareagovat.

Někteří starší školáci zas při pohybu v silničním provozu užívají sluchátka a poslouchají hudbu, což může komplikovat jejich orientaci v kritické

dopravní situaci. Opět je vhodné, aby „nebyli neviditelní” a řidič měl šanci reagovat. Ohroženou skupinou jsou s omezenou pohyblivostí, případně zrakem nebo sluchem.

red

B K
E N
N E
F I
Č N
Í T

BOŘEK SLEZÁČEK A PETRA PETEROVÁ

16. 12. 2020 od 19:00
Farní kostel sv. Jana Nepomuckého, Čeladná

Svou účastí podpoříte děti z Dětského domova Čeladná.

pořadatel

partneři

OSTRAVA!!!
HRODIŠTĚ, OBRAZKA
A LIDUŠKA

OSTRAVA!!!
HRODIŠTĚ, OBRAZKA
A LIDUŠKA

KARVÍNA

ORLOVÁ

MOX

OSTRAVA!!!
HRODIŠTĚ, OBRAZKA
A LIDUŠKA

TRUSTOVÉ
INFORMAČNÍ
CENTRUM P. H.

dkmo
Dětský domov
Čeladná

reptonis.cz

(O)B(A)N(G)E

čepi

LANŠKÝ
OKRES

BRNO
OKRES

ABM

MPL
STAVEBNÍ

OSTRAVA!!!
HRODIŠTĚ, OBRAZKA
A LIDUŠKA

makro
VÁS DOPĚJE JE NÁŠ CÍL

program
PARTNER

BIG LED SCREEN
PARTNER

OSTRAVA!!!
HRODIŠTĚ, OBRAZKA
A LIDUŠKA

Více informací o koncertech
naleznete na www.madleine.cz.

Vstupenky www.ticketstream.cz

TICKETSTREAM®

Hajní a hájenky Beskyd

Mnoho příhod a nevyjasněných okolností se v naší oblasti týká také osudu hájoven a jejich obyvatel, tedy hajných. Dalo by se říci, že hajní zde byli „od pradávna“. Když přišel do lesů člověk, musel se o les někdo starat. Tedy ho hájit. Hajný je jedno z nejstarších označení lesního personálu. Již v 11. století to byla osoba určená k hájení lesů. Úkolem hajného bylo vykonávat lesní službu ochrannou, dohlédací a výkonnou pod dozorem úředníka spravujícího polesí.

Tento stav trval i po 2. světové válce, avšak v 60. letech dvacátého století bylo označení hajný nahrazeno velice nevhodným označením lesník. Někdy v době Marie Terezie a Josefa II. se vůbec poprvé ustanovovala pravidla hry – lesní zákon, myslivecké nařízení a další věci. A žádný jiný obor nebyl nikdy tak řízen – přímo od vladaře – jako lesnictví. Lesnictvím se zabývali krajští hejtmani, kteří dělali kontroly, jak se v lesích hospodaří. A panstvo mělo k lesům a k myslivosti dobrý vztah po staletí. Toto uspořádání vydrželo víceméně až do roku 1948, výrazně měnit se začalo až poté.

V našich Beskydech zůstalo hodně hájenek i hájoven. Mnohé z nich slouží jiným účelům, některé jsou opuštěné, případně po nich zbyly pouze základy. Když se vydáte po hřebeni Ondřejníku směrem k vrcholu Skalka, narazíte na základy jakési zděné stavby (na snímku dole). Kdyby tak mohly vyprávět. Byla zde arcibiskupská hájovna, propůjčovaná významným hostům správy arcibiskupských lesů.

Mnohé hájovny či hájenky jsou opředeny neuvěřitelnými pověstmi a příhodami. A právě o nich bude vyprávět kniha Hajní a hájenky Beskyd autorů Petra Anderle a Oldřicha Boháče. Měla by vyjít jako vánoční dárek roku 2021. Později zveřejníme i zajímavé úryvky z této unikátní knihy, zahrnující oblast od Morávky až po Radhošť, která bude vlastně na knižním trhu svým pojetím a obsahem první. O bohatý fotografický doprovod obsahu knihy se postarají členky a členové spolku Přátelé Beskyd a také bohatý archiv obou autorů.

red

Kdo plánuje nakupování dárků s předstihem, může si už teď poznamenat do diáře: Kniha Hajní a hájenky Beskyd od Petra Anderle a Oldřicha Boháče by měla vyjít v druhé polovině příštího roku jako ideální dárek pod stromeček v roce 2021.

ZNAMENITÍ LÉKAŘI V ČESKÝCH ZEMÍCH (1)

Čeladenský primář MUDr. Jaromír Broul (1915-1999)

„Jestli mě ten Tvůj tchán nepřestane zkoušet z pediatrie, tak prostě na ty karty k Tobě přestanu chodit...“

Autorem tohoto výroku byl legendární pediatr, primář dětského oddělení Nemocnice s poliklinikou v Čeladné MUDr. Jiří Novotný. Ono lakonické sdělení bylo určeno neméně legendárnímu a slovutnému primáři porodnicko-gynekologického oddělení tamtéž, MUDr. Jaromíru Broulovi (1915-1999). A tím tchánem byl myšlen MUDr. František Čičatka, otec manželky primáře Broula, znamenité stomatoložky, primářky MUDr.

Věry Broulové, rozené Čičatkové. Čičatkoví a Broulovi bydleli spolu v jedné vile (v té se každé úterý u primáře Broula hrávaly taroky) a budiž konstatováno, že doktor František Čičatka, jakkoli byl jinak dobrým a svědomitým lékařem, si neodpustil, aby si občas nevzal někoho tak říkajíc „na paškál“. Dalšího z hráčských partnerů svého zetě, Františka Konvičku staršího, neustále „učil“, jak správně hrát taroky.

Primář MUDr. Jiří Broul na snímku z roku 1952

„Někdy se na ně zapomíná a někdy na ně zapomenout nelze, protože již zapomenuti jsou a nejsou ani vzpomínáni. A přitom naše země má ve své historii mnoho osobností, patřících mezi znamenité představitele vědy lékařské. Lékaři patřili i v minulosti k všestranně vzdělaným lidem, kteří nezdřídka vynikli v mnoha jiných oborech. Byli spisovatelé, hudebníci, cestovatelé, archeologové, botanici či dokonce i úspěšnými profesionálními vojáky. Většinou vynikli také proto, že byli nejen odvažní, ale i zdravě sebevědomí.“

Těmito úvodními slovy začínalo každou středu, počínaje 27. zářím 2017, mé krátké vyprávění o některém ze „znamenitých lékařů v českých zemích“, rekrutujících se většinou z 16. - 20. století. Seriál skončil ve středu 22. ledna 2020 a čtenáři se dočkali celkem sto jeden a dvacetí příběhů v internetovém deníku „Neviditelný pes“ Lidových novin. Samozřejmě, že zde byl perspektivní záměr vydat ony příběhy jako knihu. Paradoxně vše uspišil koronavirus. Lékaři, sestry a další zdravotníci se postupem času stali předmětem všeobecné úcty a upřímného obdivu. A současně potřebují více než kdy jindy naši podporu, bez ohledu na rozdílné názory společnosti, týkající se probíhající pandemie.

A tak nás napadlo vydat tuto knihu ještě před letošními svátky vánočními a neprodávat ji. Rozdávat. Na znamení úcty k těm, kteří stojí v čele současného boje s lítým nepřítelem a vpravdě nasazují své životy. Jenže z čeho tisk zaplatit? Vyhlásili jsme sbírku. První přišel náš tiskař: „Udělám vstřícnou cenu tisku“. A posléze jsme vydali výzvu, která oslovila více než třicet konkrétních osob a dvě obce. Jsou jimi obec Čeladná a obec Úsilné (Voselno) z jižních Čech. Jména dárců, kteří s tím souhlasili, budou zveřejněna v tiráži knihy. Díky jim nebude kniha prodávána v knihkupectvích, leč bude rozdávána všude tam, kde padne na úrodnou půdu.

Kniha vyjde snad do konce roku 2020 v nákladu 2 000 ks, v atypickém formátu A5, ve velmi vkusné grafické úpravě, která je také darem. Již dnes je o ni značný zájem, nejen v medicínských kruzích. A přispívat se dá i nadále na účet číslo

186 745 03 59/0800

(variabilní symbol datum odeslání bez interpunkce), neboť značné náklady si vyžádá také poštovné.

Na znamení úcty k dárcům, z nichž mnozí jsou z Čeladné a z okolí, přetiskneme v několika pokračováních v Čeladenském zpravodaji vybrané lékařské příběhy, jejichž nositelé jsou buď z Beskyd, nebo z našeho blízkého moravského kraje, či dokonce z Čeladné.

A tím prozatím končí náš seriál z historie Beskyd.

Petr Anderle

O třicetileté válce [1618 - 1648] se větší nou nepíše nic dobrého, ale jistá pozitivita tam určitě byla. Nevíme, jestli to bylo v její čtvrté fázi [francouzská válka 1635 - 1648], nebo ještě předtím, ale někdy v těch letech zůstali v Čechách také nějakí francouzští vojáci. Bylo jich jistě více, ale tento se mohl jmenovat Brochard, Brousseau, Bruneau, Bureau, až z toho mohl být nakonec Broul.

Jaromír Broul přišel na svět ve Štěpanicích, na statku rodičů jeho maminky, má tedy kořeny přímo krkonošské. Tatínek byl středoškolským profesorem na reálce v Nové Pace a jejich syn, který měl po matce velmi dobré výtvarné vlohy, váhal mezi sochařinou a medicínou. Nakonec začal studovat lékařskou fakultu Univerzity Karlovy, studia mu přerušila válka, dokončil je krátce po jejím skončení.

ZE ZLÍNA DO ČELADNÉ

V době vynucené přestávky pracoval v nemocnici na chirurgii a po ukončení studií uvažoval o plastické chirurgii. Z osobních důvodů však odešel do baťovské nemocnice ve Zlíně a velmi brzy zde byl zástupcem primáře gynekologického oddělení. Ve Zlíně poznal i stomatoložku Věru Čičatkovou a prohlédnout si místo nabízeného primariátu budoucího porodnicko-gynekologického oddělení v Nemocnici s poliklinikou v Čeladné, přijeli již s dcerou Magdou. Stalo se tak na jaře a Beskydy jim učarovaly. Koncem srpna 1953 byla započata éra

vyhlášené čeladenské porodnice. Primář Broul měl totiž možnost uplatnit si své představy o moderním porodnictví a gynekologii. Navíc měl i značnou chirurgickou erudici, kterou nahrazoval absenci samostatného chirurgického oddělení. Osmatřicetiletý mladý muž se s vervou pustil do práce, a když ve svých pětasedmdesáti letech prakticky skončil, měla čeladenská porodnice v tehdejší Československu vynikající pověst. A tak se stalo, že dne 24. srpna 1953 porodila maminka Jiřina Tobolová z Kozlovic syna Radomíra, úplně prvního občánka narozeného v čeladenské porodnici. Do konce roku 1953 zde přišlo na svět dalších 258 jeho vrstevnic a vrstevníků.

DOKTOR FRANTIŠEK ČIČATKA

Broulovi se rozhodli usadit se v Čeladné natrvalo. Spolu s nimi sem přišli i MUDr. František Čičatka (1890-1965) s manželkou. Dlužno poznamenat ke zmírnění úvodních slov, že František Čičatka, který si z první světové války přinesl vyznamenání za statečnost, byl dobrým a oblíbeným lékařem ve Starých Hamrech i ve Frýdlantě nad Ostravicí. Přátelil se i se známým, o něco mladším doktorem Vladimírem Vašíčkem (1909-1983), který se po něm v říjnu 1961 ujal i starohamerského zdravotního obvodu. A když se rodině naskytla možnost zakoupení vily ležící nedaleko areálu nemocnice, dr. Čičatka, neváhal a obětoval pro tento účel svoji dlouho schraňovanou sbírku vzácných mincí.

VYZNAMENÁNÍ UŽ NESTIHL

V létě roku 1965 onemocněl a ještě když ležel v nemocnici, přišel za ním ředitel OUNZ s tím, aby se brzy uzdravil, jelikož vláda rozhodla udělit mu titul „Zasloužilý lékař“, aby se tedy připravil na cestu do Prahy. Tento titul se dle vládního nařízení č. 47/1954 uděloval vládou na návrh ministra zdravotnictví lékařům, kteří pracovali ve zdravotnictví více než deset let a mimořádně se osvědčili. O jedenáct let později, v prosinci 1976, byl takto oceněn MUDr. Vladimír Vašíček. Bohužel, doktor František Čičatka se oné chvíle nedožil. Zemřel 9. června 1965 a jeho život (i život jeho ženy) nám připomíná pomníček na urnovém hřbitůvku u dřevěného kostelíka sv. Prokopa a sv. Barbory v Kunčicích pod Ondřejníkem.

PRIMÁŘKA VĚRA BROULOVÁ, NEVIDITELNÁ ŘIDIČKA

Mnozí pamětníci v Čeladné i v Kunčicích pod Ondřejníkem vzpomínají na svá školní léta, kdy chodili na povinné prohlídky chrupu. V dnešním Léčebném domě Ondřejka „úřadovala“ mimo jiné paní primářka MUDr. Věra Broulová (*1920), žena opředená legendami. Mezi ně patří i její způsob jízdy automobilem. Doktorka Broulová jezdila autem od svých třinácti let (dnes to již můžeme prozradit) a jelikož byla drobnější postavy, nebyla při prvním pohledu za volantem jaksi vidět. Jakoby auto bylo řízeno samo. Automobilem jezdila do hodně pozdního věku, když dojížděla za dcerou Magdou do Německa.

Věra Broulová s malou dcerou Magdou

Dnes bydlí v malém domečku vedle dceřina domu ve Furth im Waldu, kde má MUDr. Magda Rau jednu ze svých klinik. Ono místo je konec konců také spjaté s příběhem jejich manžela a otce, primářem Broulem. V roce 1995 zde slavil u své dcery osmdesáté narozeniny. Mimochodem, v té době se ještě docela bez problémů jako jogín postavil na hlavu. Při této příležitosti mu veřejně poděkoval zdejší gynekolog doktor Bendl za jeho skvělý zásah v případě přetnutého močového u jedné pacientky, která by byla navždy inkontinentní, kdyby nezasáhl jako deus ex machina zručný chirurg Broul, neboť místní odborník byl na dovolené a MUDr. Broul byl náhodou v městečku přítomen.

VZPOMÍNKY NA KARETNÍ VEČERY

Místní pamětník, devadesátník Ing. Josef Briš, rád vzpomíná: „Já jsem nejdříve pracoval v NHKG, takže jsem dojížděl vlakem z Kunčic pod Ondřejníkem do Ostravy. A ve vlaku jsem se naučil hrát mimo jiné i taroky. Později jsem přešel pracovat do Normy ve Frýdlantu nad Ostravicí, což bylo dost blízko na nějaké hraní karet. A tak jsme se každé úterý nejdříve scházeli u malíře pokojů Františka Konvičky (jeho syn František Konvička 1930-2011 byl členem známého „Klubu frenštátských výtvarníků“ – pozn. aut.). Chodil mezi nás i JUDr. Vančura, manžel Zdenky Dvorské, dcery pana řídícího učitele Josefa Dvorského (1884-1942), který byl za schvalování atentátu na Heydricha v červnu 1942 popraven. Dále pak učitel Bedřich Janda, Zdeněk Skřinský, pak také primáři Pavel Vojkovský a Jiří Novotný. Byly to hezké večery, vypila se zásadně pouze jedna lahev bílého vína; později jsem byl také pověřen jejím obstaráváním. Primář Broul měl velice dobrou pověst. I na svém bývalém působišti ve Zlíně. Když měla před porodem moje snacha, zlínská rodačka, prohlásila, že nebude nikde jinde rodit než u Broula. A přijela sem. Pan primář byl i nadaný technik – sám si zhotovoval například antény k televizi, jednu mi dokonce věnoval. Já jsem mu zase radil, kam má investovat po roce 1989 kuponové knížky. Rozhodl se, že do obuvnického průmyslu do Zlína, i když na tom asi moc nevydělal, ale ke Zlínu stále tíhnul. On sám jinak pomáhal hodně lidem a to nejen jako lékař. Jeho osmdesátku jsme v roce 1995 s chutí oslavili...”

LÉČBA BEZ „PAPALÁŠTVÍ“

V padesátých letech minulého století nastoupila do chemické laboratoře Moravských elektrotechnických závodů ve Frenštátě pod Radhoštěm mladá dívka Zdeňka, čerstvá absolventka Vysoké školy chemicko-technologické v Praze. Za půl roku se zamilovala a stala se manželkou Ladislava Adamce, tehdejšího ekonomického ředitele podniku. Ladislav Adamec byl velice úzce spjat s rodným městem Frenštátem pod Radhoštěm. Jeho tatínek odtud každodenně dojížděl na šachtu do Ostravy, když nakonec zemřel na silikózu. Ladislav Adamec (1926-2007) pracoval do svých dvaceti let jako pomocný dělník, posléze byl předsedou ONV, ředitelem MEZ Frenštát pod Radhoštěm, dlouholetým místopředsedou vlády ČSSR a nakonec posledním předsedou vlády před listopadem 1989. Ing. Zdeňka Adamcová se jednoho krásného dne ocitla v ordinaci primáře Jaromíra Broula a ten ji úspěšně léčil jako většinu svých pacientek. Nikdy se nechtěl přiživovat na stoupající kariéře jejího manžela.

ZA PREMIÉREM DO PRAHY

Stalo se tak pouze dvakrát a to z důvodů zcela pochopitelných. Když v sedmdesátých letech zcela zkolabovala v čeladenské nemocnici kotelna, vypadalo to tak, že se prostředky na její generální opravu, či spíše na její novou výstavbu v rámci okresu a kraje, nenajdou. A nemocnice bude muset skončit.

A tehdy se primář Jaromír Broul vydal po letech do Prahy. Nikdy nevyprávěl o tom, jak to udělal. Ale skutečnost je, že tehdejší místopředseda vlády Ing. Ladislav Adamec uvolnil z vládních rezerv potřebnou částku na výstavbu nové kotelny pro Čeladnou. A nemocnice fungovala dál.

DCERA MAGDA, TAKÉ DOKTORKA

Ve vyprávění, které nám o životě svého otce napsala jeho dcera MUDr. Magda Rau, je také tato věta: *K otcovým pacientům patřila například i paní inženýrka Adamcová, manželka posledního premiéra Ladislava Adamce. Toho jsem si vždy vážila a vážím, co by člověka, kterému vděčím za to, že jsem mohla vystudovat medicínu.*

Paní Magda Rau se vyjádřila poněkud nepřesně. Ladislavu Adamcovi může zřejmě vděčit za to, že byla přijata na medicínu, protože při známých postojích jejího otce a matky by se tak nestalo. To, že vystudovala lékařskou fakultu Univerzity Palackého v Olomouci, to je zásluha samozřejmě naprosto její. Již ve třetím ročníku studia absolvovala praxi u svého otce v Čeladné. Bral ji ke všemu, i k operacím. Při té první ji pomohl do operačního pláště a poznamenal: Na žádném pracovišti Tě nebude primář oblékat do operačního pláště... Tehdy se dcera primáře Broula mohla několikrát velice neformálně přesvědčit o tom, jak vlídný, přívětivý a lidský byl její otec k zaměstnancům a k pacientům. Jaké se těšil u nich autoritě, oblibě a respektu. Slyšela i přirovnání o jeho zlatých rukách.

Odesla si to pocho-pitelně do života. Když se naplnil její čas, porodila v Čeladné syna Čestmíra. Porod vedl, kdo jiný, než její otec.

Syn dnes pracuje jako herec a reportér. Když se naplnil i její čas politický, emigrovala do Německa. Vyprávět o profesním životě a úspěších světově proslulé lékařky MUDr. Magdy Rau by bylo vyprávěním na celou knihu. Vede své kliniky, od roku 2009 má i Oční centrum v Praze, přednáší, operuje, publikuje a má mnohá prvenství, pokud se týče operativního léčení v očním lékařství. Tleskali jí posluchači v Londýně, ve Washingtonu, v Barceloně, ve Střední Americe, v Praze či v Berlíně.

Kdysi chtěla být gynekoložkou, jako její tatínek. Ten jí to rozmluvil s tím, že by mohla být třeba úspěšnou oční lékařkou. Dala na jeho slova a stala se jí. Tohle všechno nemohl ten francouzský voják v první polovině 17. století tušit. Nebylo to ovšem nutné. Věci mají svůj řád a dle něj se také dějí. Lékaři sice nevědí všechno, ale vědí o tom hodně. A první primář čeladenské porodnice MUDr. Jaromír Broul dával lidem všechno, co věděl. Neboť cítil o hodně více, než povinnost. Jen v letech 1953-1996 se v porodnici, kterou prakticky založil, narodilo 32 441 dětí. Měla jedno z nejmenších kojeneckých úmrtností. Jako první v zemi zvali tatínky k porodům. Na zahradě vily rodiny Broulových, která stojí nedaleko tehdejší porodnice, je rozptýlen popel primáře Broula. Nehodlal nikdy odtud odejít.

Petr Anderle

MUDr. Magda Rau

DARUJI

keře **malin**
a stromek **vlašského**
ořechu 120 cm vysoký.
Majerová, 608 436 643

Čeladenský REJ

Aktuální informace,
pozdávky, kalendář akcí

Nejaktuálnější zprávy
na FB Čeladenský rej

facebook

JEDNORÁZOVÉ OCHRANNÉ POMŮCKY OD ČESKÉHO VÝROBCE

RESPIRÁTOR FFP 2

180 Kč
za 5 ks

- » čtyřvrstvý
- » těsně přiléhá k obličeji
- » nastavitelná svorka na nos
- » baleno po 5 ks

ROUŠKA

399 Kč
za 50 ks

- » třívrstvá
- » účinnost zachytu ≥ 99 %
- » nastavitelná svorka na nos
- » baleno po 50 ks

Najdete v Lékárně AGEL na náměstí Čeladné
a na e-shopu www.lekarnaagel.cz

Zdravotnické prostředky

AGEL
LÉKÁRNA

Zajišťování služeb z oblastí

Fyzická ostraha majetku

Ochrana osob

Převoz hotovosti a cenin

Elektronická ostraha objektů

Odhalování nelegální
zpravodajské techniky

Pult centralizované ochrany

ČOS - Česká ochranná společnost a.s.
Kolejní 1323/12, Ostrava
mob: +420 602 106 063
tel: +420 596 124 315
www.cosas.cz

...a bezpečí má jméno

Nabízíme připojení Vašeho bytu, apartmánu, chaty nebo
sídla Vaší firmy k novému pultu centralizované ochrany
„KRONOS“, který svými parametry vysoce převyšuje
současné standardní PCO. Systém lze přizpůsobit na
míru, dle Vašich požadavků a potřeb.

ZÁSAHOVÁ SKUPINA PŘÍMO V ČELADNÉ

RYCHLOST - SPOLEHLIVOST - BEZPEČÍ - TRADICE

Vzhledem ke zvýšenému nápadu majetkové trestné činnosti
Vám nabízíme výhodné zabezpečení Vašeho rodinného domu,
apartmánu, chaty nebo provozovny.

Naše služby poskytujeme v obcích Čeladná, Frýdlant nad Ostravicí,
Pstruží, Kunčice pod Ondřejníkem a Ostravice.

Připojíme Váš již existující elektronický zabezpečovací systém
na náš pult centralizované ochrany, případně Vám připravíme
návrh na zabezpečení Vašeho objektu.

Pomocí nových mobilních aplikací můžete mít neustále přehled
o Vašem objektu také prostřednictvím Vašeho mobilního telefonu.

Samozřejmě je také možnost zapojení hlásičů požáru.
Neváhejte nás oslovit na níže uvedených kontaktech.

cos@cosas.cz, 733 311 311

Víkendy s čerstvým pečivem a dezerty z Cattaleya Resortu

Zpříjemněte si podzimní čas a volné chvíle vůni čerstvého domácího pečiva a chutí neobvyklých dezertů.

Každý týden od pondělí do čtvrtku, můžete napsat nebo zavolat svou objednávku a v pátek mezi 13-14 hodinou si dobroty vyzvednout přímo v resortu Cattaleya.

Co pro vás máme nachystáno?

Pečivo:		
700g	Selský kváskový chléb	38 Kč
500g	Selský kváskový chléb se sušeným ovocem a ořechy	45 Kč
65g	Croissant máslový	18 Kč
300g	Bageta francouzská	18 Kč

Dezerty:		
	Čokomalina	80 Kč
	Trufel se slaným karamellem	80 Kč
	Citron	105 Kč
	a další....	

Nabízíme možnost upečení i dortů k oslavám.

Nezapomeňte i na možnost objednání vánočního cukroví:		
	Mix cukroví	790 Kč/Kg
	Bezlepkové	890 Kč/Kg

Objednání na email: info@cattaleya.cz nebo na telefonu paní pekařky a cukrářky Natálky: +420 731 319 809.

Vše na stránkách www.cattaleya.cz

CATTALEYA

**Střední odborná škola,
Frýdek-Místek,
příspěvková organizace**

K ODBORNÉ MATURITĚ NAVÍC:

- výuční list
- podpora výuky matematiky
- řidičský průkaz A1, B, C, T
- možnosti specializace
- praxe ve firmách

www.damevic.cz

AGROPODNIKÁNÍ

Chov koní a alternativní plodiny
Mechanizace a služby

PROVOZ A EKONOMIKA DOPRAVY

Logistika a celnictví
Logistika a silniční doprava

MECHANIK SEŘIZOVAČ

- Programování CNC strojů
- 3D tiskárny

Dny otevřených dveří: 4.11. a 9.12.2020

Další odborné kurzy dle zájmu.

@sosfm.cz

www.sosfm.cz

**Střední odborná škola,
Frýdek-Místek,
příspěvková organizace**

ODBORNOST JE JISTOTA UPLATNĚNÍ

K VÝUČNÍMU LISTU NAVÍC:

- řidičský průkaz - A1, B, C, T
- kvalifikační průkaz - LKT, UKT, motorová pila, sklízecí mlátička, a další
- svářečské průkazy, vč. svařování plastů
- řada speciálních kurzů dle zájmu
- praxe ve firmách

www.damevic.cz

AUTOMOBILNÍ

- Automechanik
- Autoelektrikář

STROJÍRENSKÉ

- Strojní mechanik
- Obráběč kovů

ZEMĚDĚLSKÉ - HOSPODÁŘSKÉ

- Opravář zemědělských strojů
- Opravář zemědělských strojů - Kovářství
- Zemědělec farmář
- Zemědělec farmář - Lesní mechanizace
- Zahradník

Dny otevřených dveří: 4.11. a 9.12.2020

@sosfm.cz

www.sosfm.cz

A je to tady. Úklidová firma, která je připravena plnit Vaše představy. Růžový Zajíc je postaven na pečlivosti, diskretnosti a zodpovědnosti. Práce pouze s profesionální kosmetikou a stroji.

NABÍDKA JE OPRAVDU PESTRÁ:

• VÁNOČNÍ ÚKLID

Ano, je čas. Nechte se Vámi? Nechejte to na nás.

• BĚŽNÝ ÚKLID DOMÁCNOSTI I FIRMY

Okna, sedačka, koberce, prach, prostě všechno.

• ČIŠTĚNÍ AUT

Kompletní péče o interiér vozidla profesionálními přípravky.

• ČIŠTĚNÍ NÁBYTKU A KOBERCŮ

Sedaček kožených, látkových (použití profesionální kosmetiky na kůži).

• SPECIÁLNÍ NABÍDKA

NANO impregnace koupelen, sedaček.

• A TEČKA NA ZÁVĚR

Vše Vám krásně provoníme likvidátorem pachu.

To vše a mnohem víc Vám nabízí Růžový zajíc. Nečekejte a rezervujte si termín. Jsme připraveni na každou výzvu.

+420 777 206 665

www.ruzovyzajic.cz / ruzovyzajic@gmail.com

eRouška

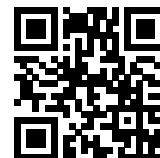
Chraňte sebe i své blízké s aplikací eRouška

Aplikace eRouška vás anonymně upozorní na rizikové setkání s jiným uživatelem eRoušky, který byl pozitivně testován. Vy tak můžete ochránit sebe i své blízké před nepříjemnými dopady COVID-19.

STÁHNĚTE SI ZDARMA APLIKACI a zapojte se do boje proti epidemii COVID-19.

www.eRouska.cz

Hledáme pozemek ke koupi

Jsme mladá rodina původem z Frydku Místku. Před 10 lety jsme se kvůli práci odstěhovali do Brna. Rádi bychom se alespoň částečně vrátili do našeho rodného kraje, a proto hledáme pozemek ke stavbě chalupy.

Za nabídky předem děkujeme.

Simona Banasinská
tel.: 775 610 555 | email: banasinska@seznam.cz

**Volný čas věnujte tomu, co Vás baví
a my se o Váš domov postaráme ...**

Zajišťujeme:

- mytí oken a žaluzií
- tepování koberců
- tepování sedaček a jiných čalounění

Novinka!

+420 732 782 706

[uklidovkaceladna.cz](https://www.facebook.com/uklidovkaceladna)

www.uklidovkaceladna.cz

Odměna pro luštitele: kniha Petra Anderle

Tajenka z minulého čísla: ZAHRADNÍ RESTAURACE SVATÉHO PATRIKA. Z úspěšných luštitelů jsme vylosovali Jiřího Janečka. Opět hrajeme o krásnou historickou knihu Petra Andrle. Odpovědi se jménem a adresou posílejte na adresu OÚ nebo na e-mail zpravodaj.celadna@seznam.cz.

AUTOR: -KAWI-	NALÉ- HAVOST	2. ČÁST TAJENKY	DOMÁCKÝ ANNA	ČÁSTI ÚST	POLNÍ MÍRA	DŘEVO SEVERO- AMERICKÝCH MODŘINŮ		ARZENO- VODÍK	SLOVENSKÝ FOTOGRAF	KÓD LETIŠTĚ ADAK	SPZ ŠUMPERKA		KDO SLEDUJE STOPY	ORGANICKÁ LÁTKA TUKOVITÉ POVAHY		SOLMIZAČNÍ SLABIKA	3. ČÁST TAJENKY	OBVYATEL SARDINIE
BIBLIČKÁ HORA							RÁDCE MOHAMEDA SMYSLOVÝ ŽÁŽITEK					ZKRATKA SNĚMOVNÝ LIDU ŠALIT			HADÍ CITOSLOVCE VŘENÍ			
KONTRA- PRODUKTIVNÍ CHARAKTER																		
UDIDLA					ORGÁN MYŠLENÍ POKRÝVKA HLAVY						DOMÁCKÝ PENELOPA ČÁST ATHÉN					CITOSLOVCE RACHOTU		
ČÍNSKÁ SAKRÁLNÍ STAVBA				BAKTERIE ŽHNOUT						AMER. JAZY- KOVĚDEC NEŽER- TOVAT						PŘEDLOŽKA MUŽSKÉ JMÉNO		
CITOSLOVCE POVZBUZENÍ			BOJOVÁ LÁTKA SONG					PAPUÁNSKÉ SÍDLO NAŠ VEDOU- CÍ VÝROBY							ZNAČKA KILOMETRU RANNÍ NOVINY			DÁVAT DAREM
ODSTRANIT PÁRÁNÍM								VOJENSKÁ HODNOST CHEMICKÝ PRVEK						BRITSKÝ HEREC BRLOH				
KDO STÁLE SNÍ							PUČET FRANCOUZ HEREC						DOMÁCKÝ PAVLA DOKONČENÍ BODU (ŠERM.)					
SEKAT						VYKLÁPEČÍ VŮZ POŘIZOVAT FOTKY						FRANCOUZ MINCE OTÁZKA NA POČET						
	CESTOVAT AUTEM PRAXE (ZASTARALÉ)				MUŽSKÉ JMÉNO DOMÁCKÝ JOSEF						MENŠÍ KOLENO STARŠÍ SKAUT							
KMEN				POLOTOVAR CUCAT (ŘIDCE)												ZNAČKA STATVOLTU NĚMECKÁ TKANINA		
INICIÁLY HERCE SKAMENE			KANADSKÝ SPISOVATEL ŠPAN_ OS- STRÍŽEK						SYMBOL KRUTOSTI STRÍKAT						ŠPANĚLSKÝ „HEJ“ VOJENSKÉ ŽÁKOPY			
ALKALOID RULÍKU								1. ČÁST TAJENKY TABLETKA							ŠPANĚLSKÉ SÍDLO SVLAČCE (ŘIDCE)			
PADAT							MENŠÍ PÁV JAMKA						LYŽAŘSKÝ POZDRAV CHEMICKÝ PRVEK					ANGLICKÉ HRABSTVÍ
CHEMICKÝ PRVEK						HL. MĚSTO SENEGALU FRANCOUZ. MALÍŘ						ČÁST CELKU POTAJÍ BRÁT						
MAĎARSKÝ „SPIS“					SMOTÁVAT ŠPANĚLSKÉ SÍDLO						KLAPAČKY FRANCOUZ PILOT F1							
KOLEM (BÁSNIČKY)				ČESKÝ SKLADATEL PATŘÍČÍ BÁŘE						PALENKY Z RÝŽE KRTCI (NÁŘEČNĚ)						PODPIS ANONYMA KONTRA		
ZNAČKA AMPÉR- ZÁVITU			HORNIK (NÁŘEČNĚ) OBUV BOHA HERMA						ŠPALKOVÉ ÚLY VÝVOJE							POLOVINA DESETI ORAČKA		
	POŘADATEL ZÁBAVY CIZÍ MUŽ- SKÉ JMÉNO							DRUH KÁVY VODOPÁD V IRÁKU						FRANCOUZ „ZLATO“ SOVĚTSKÝ BIOCHEMIK			SHOZENÝ PAROH	ROZLEHLÁ MÍSTNOST
VÁŘENÍM SPOJIT DOHROMADY							VĚZENÍ ANGLICKÝ „KÁMEN“						ALBÁNSKÉ SÍDLO SALTO Z MÍSTA					
PATŘÍČÍ VÍLE						LAKOMCI MÍSTO						ŘÍMSKÝ MEČ SPZ SEMIL						
DRUH UHLÍ- VODÍKU					OPĚŘENCI SLOVENSKÝ „PŘÍ“						CINOVÁ FÓLIE DOMÁCKÝ IZABELA							
STAV BEZ VÁLEK				NAPLOCHO CELNÍ KÓD GRENADY						JAPONSKÝ PORCELÁN ZKR. AKADE- MIE VĚD						PŘEDLOŽKA NÁZEV HLÁSKY S		
ANTI- GRENÍKUM							ROSTLINKA URČENA K PŘESAZENÍ										POMŮCKY: ADK, DAMPR, DENIER, IMARI, IMIGRAN, LIPID, MARIN, NOEL, OLOT, OROSH, RETAL, ROVER, SARIN, SOTIR, SPATHA, SVEMIR, THA	
OPĚTNÁ EDICE							ROSTLINA ZBĚHOVEC					V TENTO DEN						

NA ROZCESTÍ
RESTAURACE & HOTEL

ROZVOZ JÍDLA Z RESTAURACE NA ROZCESTÍ

Přijem objednávek: **PO - ČT 10:00 - 15:30**

PÁ - NE 10:00 - 19:00

Rozvoz jídel:

PO - ČT 11:00 - 16:00

PÁ - NE 11:00 - 20:00

Cena dopravy vč. balného: **39 Kč**

Doprava **ZDARMA** při objednávce
nad 400 Kč

Doba doručení: **Do 90 min**

Svatomartinská husa 7. 11. - 15. 11. 2020 Objednávky **3 dny** předem. Husu bude možno vyzvednout u nás nebo Vám ji dovezeme. Pečené husí stehno podávané s červeným zelím a karlovarským knedlíkem **299,- Kč**

OBJEDNÁVKY
www.restauracenarozcesti.cz
+420 555 333 294

Kam rozvážíme: Čeladná, Pstruží, Nová Dědina, Kunčice pod Ondřejníkem,
Frýdlant nad Ostravicí, Tichá

Platba: Hotově, kartou nebo stravenkami

Ordinační hodiny v listopadu

Obvodák z Čeladné / MUDr. Návrátlová

Je nutné se objednat! Tel.: 558 684 044

Pondělí

injekce 6:45-7:30
ordinace 7:30-13:00

Úterý, čtvrtek

odběry, injekce 6:45-7:30
ordinace 7:30-13:00

Středa

injekce 13:30-14:00
ordinace 14:00-18:00

(pouze pro pracující, objednané a akutní stavy)

Pátek

injekce 6:45-7:30
ordinace 7:30-12:00

Web: www.obvodakzceladne.cz

Lékárna

(725 816 569)

Pondělí 8:00-16:00
Úterý 8:00-14:00
Středa 8:00-17:30
Čtvrtek 8:00-14:00
Pátek 8:00-16:00

Sanitky: 558 628 882

Záchranná služba: 155

MUDr. Al-Saheb (603 244 551)

Pondělí 7:00-10:00
Úterý 7:00 - 9:30 (pozvaní)

9:30-11:00

(1. a 3. týden v měsíci poradna)

Středa 7:00-10:00 12:00-15:00

Pátek 10:00-12:00 (12-13 pozvaní)

Zubní ordinace

MUDr. Záškodná MDDr. Schotliová

(724 780 732 nebo 558 684 066)

Po 13:00-19:00 12:00-19:00

Út 7:30-13:00 7:00-14:00

St 7:30-13:00 9:00-16:00

Čt 7:30-13:00 7:00-14:00

Pá neordinuje 7:00-14:00

Zdravotnické zařízení Čeladenka

Po, Čt 8:00-12:00 12:30-17:00

Úterý 7:00-12:00 12:30-17:00

Středa 7:00-12:00 12:30-15:30

Pátek 8:00-12:00 12:30-14:00

**Geodetické
práce**

Ing. Lukáš Vrubel
Čeladná

728 886 874

Obecní úřad Čeladná, č.p. 1, 739 12

Čeladná, IČ: 00296571

Úřední hodiny

PO, ST 8.00 - 11.15 12.15 - 17.00
ÚT, ČT 7.00 - 11.15 11.45 - 14.30

**Upřednostňujte prosím e-mail a telefon,
elektronická podání a platby převodem.**

Sekretariát

E-mail: sekretariat@celadna.cz

Telefon: 558 684 008

Matrika

E-mail: obecmatrika@seznam.cz

KONTAKTY NA OÚ

Starosta

E-mail: starosta@celadna.cz

Místostarostka

E-mail: mistostarosta@celadna.cz

Telefon: 724 178 925

Podatelna

E-mail: celadna@iol.cz

Web: www.celadna.cz

Stavební úřad

Jana Večerková, Ing. Zuzana Pochobradská

Telefon: 558 684 018

Telefonní čísla

IC Čeladná 558 684 400
MÚ Frýdlant nad Ostravicí 558 604 111
Úřad práce FM 950 113 111
ÚP Frýdlant - př. na bydl. 950 113 222
ÚP Frýdlant - zaměstnání 950 113 211
OSSZ 558 604 700
Česká pošta 954 273 912
Dětský domov 558 684 112
Základní škola 558 684 006
MŠ Čeladenská beruška 777 364 188
budova MŠ 777 364 189
Mateřská škola Čeladná 558 684 548
Fara Čeladná 595 171 252
Památník J. Kaluse 739 219 838
Nádraží ČD 972 752 143
Beskydské reh. centrum 552 533 211
Polarium 558 603 311

Čistírna odpadních vod 558 684 046
Autodoprava Kopecký 604 806 211
Pila Mikeska 605 706 707
Pneu Macura 773 083 186
Sruby Pacák - Pavel Pacák 737 248 246
Sruby Pacák - Mich. Pacák 603 569 096
Nervy-Machander Oldřich 558 684 522
Přádelna vlny p. Mitura 558 684 241
Stavebniny Bělídlo 739 624 344
Palivové dřevo Běčák 731 000 706
Železářství Martin Špíl 731 045 032
Řeznictví Kohut Čeladná 734 854 072
Potraviny Kohutová Čel. 558 684 048

Hasiči 558 684 441
150
Policie ČR 158
Policie ČR - Frýdlant n.O. 974 732 731
558 442 011
Záchranná služba 155
112
Poliklinika Frýdlant n.O. 558 616 111
LDN FM, Revoluční ul. 558 630 327
Nemocnice FM 558 415 111
Koroner (volat při úmrtí) 725 440 155
Horská služba 558 677 393
606 769 011

ČEZ - poruchová služba 800 850 860
Informace o tel. číslech 1188
MARA-TAXI (non-stop) 603 720 357
Chirurgie Frýdlant n.O. 558 679 011
Správce hřbitova Čeladná 731 073 659
Pohřební služba Frenštát 777 835 626

HASIČSKÁ POHOTOVOST 724 179 160

Telefonní číslo na Rostislava Pavelce ze
Sboru dobrovolných hasičů Čeladná mohou
občané využít v případě mimořádných situací
(zatopený sklep, zabouchnuté dveře, spadlý
strom a jiné naléhavé situace).

Na co máte dneska chuť?

Na www.menuceladna.cz najdete nabídku aktuálních menu čeladenských restaurací („okýnka“ a rozvozy).

GRATULUJEME K JUBILEU: LISTOPAD

Ladislav Sýkora	70 let
Danuše Žáčková	75 let
Zdenka Šamajová	75 let
Daniela Mrázová	75 let
Zdeněk Kahánek	75 let
Marie Vašutová	75 let
Jaroslava Babincová	80 let
Vladislav Bednářský	80 let
Jan Olívka	80 let
Jana Golová	90 let

SENIOR TAXI Čeladenský dostavník 737 135 546

Tam i zpět 24 Kč.
Objednávky den předem!

SENIOR TAXI „do nemocnic“ 776 241 220

1 km = 7,50 Kč
Provozuje SSS Frýdlant n. O.

Milí Čeladňané,
I v této nelehké době si vás
dovolujeme pozvat na

ROZSVÍCENÍ VÁNOČNÍHO STROMU

V SOBOTU 28. 11. 2020

od 17.00 hodin na náměstí v Čeladné

Slavnostní večer již tradičně zahájí starosta obce
P. Lukša spolu s duchovním správcem farnosti
P. M. Roszewským. Uslyšíme adventní
zpívání v podání dětí z čeladenských
mateřských škol, Základní školy Čeladná
a Dětského domova Čeladná.

Po zbytek večera bude hrát gajdošská kapela

RukyNaDudy

Chybět nebude teplé občerstvení, horký čaj, grog
či svařáček na zahřátí. Za spolupráci děkujeme
Hospůdce na hřišti a Hotelu Prosper,
za finanční podporu Skupině ČEZ.

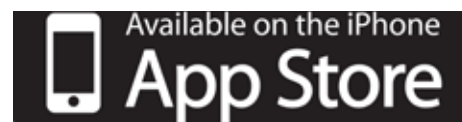
Vážení občané, slavnostní večer se bude konat za dodržení
všech epidemiologických opatření. V návaznosti na nařízení
Vlády ČR však může být celá akce zrušena. Pevně věříme,
že Advent přivítáme společně a těšíme se na vás.

Vedení obce a kulturní komise.

SKUPINA ČEZ

Aplikaci Obec Čeladná si stáhněte:

Čeladenský zpravodaj – Zpravodaj obce Čeladná

Vydavatel: Obec Čeladná, Čeladná 1, 739 12 Čeladná, IČ 00296571.

Registrační číslo: MK ČR E 18756

Šéfredaktor: Vladislav Sobol; grafika: Robin Caiš a Vladislav Sobol

Redakce: zpravodaj.celadna@seznam.cz, 725 595 417

Vychází měsíčně v nákladu 1400 ks.

Prosincové číslo vyjde 4. 12. 2020

Uzávěrka: 27. 11. 2020

Uzávěrka inzerce: 26. 11. 2020

Podklady: poštou na adresu OÚ nebo lépe
e-mailem do redakce, fotky v samostatných
souborech v co nejvyšším rozlišení.